

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2016/801,**annettu 11 päivänä toukokuuta 2016,****tutkimusta, opiskelua, harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmaa tai koulutushanketta ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä****(uudelleenlaadittu)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 79 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiiveihin 2004/114/EY ⁽⁴⁾ ja 2005/71/EY ⁽⁵⁾ olisi tehtävä muutoksia. Mainitut direktiivit olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Tällä direktiivillä on tarkoitus vastata direktiivien 2004/114/EY ja 2005/71/EY täytäntöönpanokertomuksissa esitettyyn tarpeeseen korjata havaitut puutteet, varmistaa, että avoimuutta ja oikeusvarmuutta lisätään, ja tarjota erilaisille unioniin tuleville kolmansien maiden kansalaisten ryhmille yhtenäinen oikeudellinen kehys. Direktiivillä olisi sen vuoksi yksinkertaistettava ja virtaviivaistettava voimassa olevia säännöksiä näiden ryhmien osalta yhdessä ja samassa välineessä. Huolimatta siitä, että näiden ryhmien välillä on eroja, niillä on myös yhteisiä piirteitä, minkä vuoksi niitä on mahdollista käsitellä yhteisessä säädöskehityksessä unionin tasolla.
- (3) Tällä direktiivillä on tarkoitus edistää Tukholman ohjelman tavoitetta lähentää kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksiä koskevaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Unionin ulkopuolelta saadaan maahanmuuton kautta erittäin osaavia ihmisiä, ja erityisesti opiskelijoiden ja tutkijoiden kysyntä on kasvussa. Heillä on tärkeä osa muodostettaessa unionin keskeistä voimavaraa, osaamispääomaa, ja varmistettaessa älykäs, kestävä ja osallistava kasvu, ja he edistävät tällä tavoin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista.
- (4) Direktiivien 2004/114/EY ja 2005/71/EY täytäntöönpanokertomuksissa huomautettiin tietyistä puutteista, jotka liittyivät lähinnä maahanpääsyn edellytyksiin, oikeuksiin, menettelyllisiin takeisiin, opiskelijoiden pääsyyn työmarkkinoille heidän opiskelunsa aikana ja EU:n sisäistä liikkuvuutta koskeviin säännöksiin. Lisäksi katsottiin, että oli tehtävä tiettyjä sellaisia kolmannen maan kansalaisryhmiä koskevia parannuksia, joiden osalta direktiivin soveltaminen on vapaaehtoista. Sittemmin toteutetuissa laajemmissa kuulemisissa on tuotu esiin myös tarve parantaa tutkijoiden ja opiskelijoiden työnhakumahdollisuuksia ja suojella paremmin au pairreja, joita direktiivit 2004/114/EY ja 2005/71/EY eivät koske.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 114, 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 10. maaliskuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2004/114/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 2004, kolmansien maiden kansalaisten opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten tapahtuvan maahanpääsyn edellytyksistä (EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2005/71/EY, annettu 12 päivänä lokakuuta 2005, kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten (EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (5) Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen asteittaista perustamista varten Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrätään turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien suojelua koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta.
- (6) Tällä direktiivillä olisi edistettävä myös ihmisten välisiä yhteyksiä ja liikkuvuutta, jotka ovat unionin ulkoisen politiikan tärkeitä osatekijöitä, erityisesti kun on kyse Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvista maista ja unionin strategisista kumppaneista. Direktiivillä on tarkoitus paremmin myötävaikuttaa maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevaan kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan ja liikkuvuuskuumppanuuksiin, jotka tarjoavat konkreettiset puitteet jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliselle vuoropuhelulle ja yhteistyölle, myös laillisen muuttoliikkeen helpottamisessa ja järjestämisessä.
- (7) Tässä direktiivissä säädettyjen tarkoitusten mukaisen muuttoliikkeen olisi edistettävä tietojen ja taitojen kartuttamista ja hankintaa. Se on hyödyksi niin muuttajalle itselleen kuin tämän alkuperämaalle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle ja vahvistaa samalla kulttuurisia yhteyksiä ja lisää kulttuurien monimuotoisuutta.
- (8) Tällä direktiivillä olisi lisättävä unionin houkuttelevuutta paikkana, jossa harjoitetaan tutkimusta ja innovointia, ja parannettava unionin asemaa maailmanlaajuisessa kilpailussa lahjakkuuksista ja siten lisättävä unionin yleistä kilpailukykyä ja kasvua sekä luotava työpaikkoja, joilla edistetään BKT:n kasvua. Unionin avaaminen kolmansien maiden kansalaisille, jotka voidaan päästää maahan tutkimusta varten, on myös osa Innovaatiunioni-lippulaiva-hanketta. Avoimien työmarkkinoiden luominen unionin tutkijoille ja kolmansista maista tuleville tutkijoille on asetettu keskeiseksi tavoitteeksi myös eurooppalaisella tutkimusalueella, jolla tutkijat, tieteellinen tieto ja teknologia liikkuvat vapaasti.
- (9) On aiheellista helpottaa tutkimustoiminnan suorittamista varten maahanpääsyä hakevien kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyä sellaisen maahanpääsymenettelyn avulla, joka ei ole riippuvainen heidän oikeudellisesta asemastaan suhteessa vastaanottavaan tutkimusorganisaatioon eikä enää edellytä luvan lisäksi työluvan myöntämistä. Tämän menettelyn olisi perustuttava tutkimusorganisaatioiden ja jäsenvaltioiden maahanmuuttoviranomaisten väliseen yhteistyöhön. Tässä menettelyssä tutkimusorganisaatioille olisi annettava keskeinen asema maahanpääsymenettelyssä tutkimustoiminnan suorittamista varten maahanpääsyä hakevien kolmansien maiden kansalaisten unionin alueelle tulon helpottamiseksi ja menettelyn nopeuttamiseksi, ja samalla olisi säilytettävä ennallaan maahanmuuttopolitiikkaa koskevat jäsenvaltioiden toimivaltuudet. Tutkimusorganisaatioiden, jotka jäsenvaltioiden olisi voitava hyväksyä etukäteen, olisi voitava allekirjoittaa kolmannen maan kansalaisen kanssa tutkimustoiminnan toteuttamista koskeva vastaanottosopimus tai muu sopimus. Jäsenvaltioiden olisi myönnettävä vastaanottosopimuksen tai sopimuksen perusteella lupa, jos maahantulolle ja maassa oleskelulle asetetut edellytykset täyttyvät.
- (10) Toimet, joilla voidaan saavuttaa tavoite sijoittaa tutkimukseen 3 prosenttia suhteessa BKT:hen, koskevat suurelta osin yksityistä sektoria, minkä vuoksi tätä sektoria olisi tarvittaessa kannustettava palkkaamaan lisää tutkijoita lähivuosina.
- (11) Jotta Euroopan unioni olisi houkuttelevampi kolmansien maiden kansalaisille, jotka haluavat harjoittaa tutkimustoimintaa unionissa, heidän neuvoston direktiivissä 2003/86/EY⁽¹⁾ määritellyn mukaisten perheenjäsentensä olisi sallittava siirtyä heidän mukanaan ja kyseisiin perheenjäseniin olisi sovellettava EU:n sisäistä liikkuvuutta koskevia säännöksiä. Kyseisillä perheenjäsenillä olisi oltava myös pääsy työmarkkinoille ensimmäisessä jäsenvaltiossa ja pitkäaikaisen liikkuvuuden yhteydessä toisissa jäsenvaltioissa lukuun ottamatta poikkeuksellisia olosuhteita, kuten erittäin korkea työttömyysaste, jolloin jäsenvaltioilla olisi oltava enintään 12 kuukauden ajan mahdollisuus soveltaa tarveharkintaa, jolla osoitetaan, että paikkaa ei voida täyttää kotimaisilta työmarkkinoilta. Tässä direktiivissä säädettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta kaikkia direktiivin 2003/86/EY säännöksiä olisi sovellettava, mukaan lukien hylkäämistä tai peruuttamista tai hyväksynnän uusimatta jättämistä koskevat syyt. Näin ollen perheenjäsenille myönnetty oleskeluluvat olisi voitava peruuttaa tai niiden uusiminen evätä, jos lupa, joka on myönnetty tutkijalle, jonka mukana he ovat tulleet, päättyy, eikä perheenjäsenillä ole oikeutta erilliseen oleskelulupaan.
- (12) Tämän direktiivin soveltamiseksi jäsenvaltioita olisi kannustettava kohtelemaan tohtorintutkintoa tekeviä henkilöitä tutkijoina, kun se on tarkoituksenmukaista.
- (13) Tämän direktiivin täytäntöönpano ei saisi kuitenkaan edistää aivovuotoa nousevan talouden maista tai kehitysmaista. Yhteistyössä alkuperämaiden kanssa olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla pyritään tukemaan tutkijoiden palaamista alkuperämaihinsa tavoitteena kokonaisvaltaisen muuttoliikepolitiikan luominen.

(¹) Neuvoston direktiivi 2003/86/EY, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, oikeudesta perheenyhdistämiseen (EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12).

- (14) Jotta koko Euroopan asemaa opintojen ja harjoittelun maailmanluokan osaamiskeskukseksi voitaisiin edistää, olisi parannettava ja yksinkertaistettava niiden henkilöiden maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, jotka haluavat tulla unioniin näitä tarkoituksia varten. Tämä vastaa Euroopan korkeakoulujärjestelmien nykyaikaistamissuunnitelman tavoitteita, erityisesti eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen kansainvälistymisen yhteydessä. Jäsenvaltioiden asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön lähentäminen on osa tätä pyrkimystä. Tässä yhteydessä ja korkeakoulujen nykyaikaistamisesta annettujen neuvoston päätelmien ⁽¹⁾ mukaisesti käsite ”korkeakoulutus” kattaa kaikki korkea-asteen oppilaitokset, joita voivat olla muun muassa yliopistot, korkeakoulut, ammattikorkeakoulut, teknologiatutkimuskeskukset, ”grandes écoles”, kauppaoppilaitokset, tekniset oppilaitokset, Instituts Universitaires de Technologie (IUT), opistot, ammattikoulut, polytekniset oppilaitokset ja akatemit.
- (15) Opetusministerien 19 päivänä kesäkuuta 1999 antamalla yhteisellä Bolognan julistuksella käynnistetyn Bolognan prosessin laajentaminen ja syventäminen on johtanut siihen, että korkeakoulujärjestelmät ovat keskenään vertailukelpoisempia, yhteensopivampia ja johdonmukaisempia osallistuvissa maissa ja muuallakin. Näin siksi, että jäsenvaltiot ovat tukeneet opiskelijoiden liikkuvuutta ja korkeakoulut ovat integroineet liikkuvuuden opetussuunnitelmiinsa. Tämä on tarpeen saada näkymään parempina opiskelijoihin sovellettavina EU:n sisäistä liikkuvuutta koskevinä säännöksinä. Eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen tekeminen houkuttelevaksi ja kilpailukykyiseksi on yksi Bolognan julistuksen tavoitteista. Bolognan prosessi on johtanut eurooppalaisen korkeakoulutusalueen perustamiseen. Sen kolmiportainen tutkintorakenne, helposti ymmärrettävät ohjelmat ja tutkinnot samoin kuin tutkintojen viitekehyksen käyttöönotto ovat tehneet unionissa opiskelusta houkuttelevampaa kolmansien maiden kansalaisille.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilta opiskelijoilta vaadittavien valmentavien opintojen kesto ja muut edellytykset kansallisen oikeutensa mukaisesti.
- (17) Todiste kolmannen maan kansalaisen hyväksymisestä johonkin korkeakouluun voi olla muun muassa kirjoittautumisen vahvistava kirje tai todistus.
- (18) Harjoittelijoiksi hakevien kolmansien maiden kansalaisten olisi esitettävä todiste korkeakoulututkinnosta, joka on saatu hakemuksen päiväystä edeltävien kahden vuoden aikana, tai osallistumisesta kolmannessa maassa opinto-ohjelmaan, joka johtaa korkeakoulututkintoon. Heidän olisi myös esitettävä harjoittelusopimus, jossa kuvailaan harjoitteluohjelma, koulutustavoite tai oppimissisältö, jossa ilmoitetaan sen kesto ja harjoittelijoiden valvontaolosuhteet ja joka osoittaa, että he saavat todellista koulutusta eikä heitä käytetä tavallisina työntekijöinä. Lisäksi vastaanottavilta yksiköiltä voidaan edellyttää todisteita siitä, että harjoittelijalla ei korvata työntekijää. Jos kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai käytännöissä on jo määritetty harjoittelijoita koskevia erityisiä edellytyksiä, jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia, että harjoittelijoiksi hakevien kolmansien maiden kansalaisten on täytettävä kyseiset erityisedellytykset.
- (19) Tämä direktiivi ei koske työsuhteisia harjoittelijoita, jotka tulevat unioniin töihin yrityksen sisäisen siirron yhteydessä, sillä he kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/66/EU ⁽²⁾ soveltamisalaan.
- (20) Tällä direktiivillä olisi tuettava eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun tavoitteita kehittää yhteisvastuullisuutta, keskinäistä ymmärrystä ja suvaitsevaisuutta nuorten ja niiden yhteiskuntien keskuudessa, joissa he elävät, sekä vahvistaa osaltaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja edistää nuorten aktiivista osallistumista yhteiskunnallisiin asioihin. Jotta voidaan varmistaa mahdollisuus osallistua eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun yhtenäisesti kaikkialla unionissa, jäsenvaltioiden olisi sovellettava tämän direktiivin säännöksiä eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun hakeviin kolmannen maan kansalaisiin.
- (21) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa tämän direktiivin säännöksiä vaihto-oppilaisiin, muihin kuin eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun piirissä työskenteleviin vapaaehtoistyöntekijöihin ja au-paireihin, jotta heidän maahantuloaan ja oleskeluaan voitaisiin helpottaa ja varmistaa heidän oikeutensa.
- (22) Jos jäsenvaltiot päättävät soveltaa tätä direktiiviä vaihto-oppilaisiin, niitä kannustetaan varmistamaan, että oppilasvaihto-ohjelman tai opetushankkeen puitteissa yksinomaan vaihto-oppilaiden mukana saapuviin opettajiin sovellettava kansallinen maahanpääsymenettely vastaa tämän direktiivin mukaista vaihto-oppilaisiin sovellettavaa menettelyä.

⁽¹⁾ EUVL C 372, 20.12.2011, s. 36.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/66/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä yrityksen sisäisen siirron yhteydessä (EUVL L 157, 27.5.2014, s. 1).

- (23) Au pairina työskentely edistää osaltaan ihmisten välisiä yhteyksiä, sillä se antaa kolmannen maan kansalaisille tilaisuuden parantaa kielitaitoaan, lisätä tietämystään jäsenvaltioista ja luoda kulttuurisiteitä niihin. Samalla au pairin asemassa olevat kolmansien maiden kansalaiset voivat kuitenkin altistua hyväksikäytön riskeille. Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tämän direktiivin säännöksiä au pairien maahantuloon ja oleskeluun, jotta voidaan varmistaa au pairien oikeudenmukainen kohtelu ja vastata heidän erityistarpeisiinsa.
- (24) Jos kolmannen maan kansalaiset voivat osoittaa saavansa kyseessä olevassa jäsenvaltiossa oleskelunsa ajan varoja avustuksen tai apurahan, voimassa olevan työsopimuksen tai sitovan työtarjouksen perusteella taikka oppilasvaihtojärjestön, harjoittelijoita vastaanottavan yksikön, vapaaehtoisjärjestön, isäntäperheen tai au pairia välittävän järjestön antaman rahallisen sitoumuksen perusteella, jäsenvaltioiden olisi otettava tällaiset varat huomioon arvioidessaan käytettävissä olevien varojen riittävyyttä. Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa ohjeellinen määrä, jonka ne katsovat "riittäviksi varoiksi" ja joka saattaa vaihdella kolmansien maiden kansalaisten ryhmien välillä.
- (25) Jäsenvaltioita kehoitetaan sallimaan se, että hakija esittää asiakirjoja ja tietoja jollakin asianomaisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä, joka on muu kuin sen oma virallinen kieli tai viralliset kielet.
- (26) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus säätää hyväksymismenettelystä, jota sovelletaan julkisiin tai yksityisiin tutkimusorganisaatioihin taikka sekä julkisiin että yksityisiin tutkimusorganisaatioihin, jotka haluavat toimia tutkijan asemassa olevien kolmannen maan kansalaisten vastaanottajana, tai korkeakouluihin, jotka haluavat toimia opiskelijan asemassa olevien kolmannen maan kansalaisten vastaanottajana. Hyväksymisen olisi tapahduttava jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti. Hakemusten tekemistä hyväksytyille tutkimusorganisaatioille tai korkeakouluille olisi helpotettava, ja niiden olisi nopeutettava tutkimusta tai opiskelua varten unioniin tulevien kolmannen maan kansalaisten maahantuloa.
- (27) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus säätää hyväksymismenettelystä, jota sovelletaan asianomaisiin vastaanottaviin yksiköihin, jotka haluavat toimia oppilaiden, harjoittelijoiden tai vapaaehtoistyöntekijöiden asemassa olevien kolmannen maan kansalaisten vastaanottajina. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa tätä menettelyä joihinkin tai kaikkiin vastaanottavien yksiköiden ryhmiin. Hyväksymisen olisi tapahduttava jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti. Hyväksytyille vastaanottaville yksiköille osoitettujen hakemusten olisi nopeutettava harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmia tai opetushankkeita varten unioniin tulevien kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa.
- (28) Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön vastaanottaviin yksiköihin sovellettavia hyväksymismenettelyjä, niiden olisi voitava päättää joko sallia maahantulon ainoastaan hyväksytyjen vastaanottavien yksiköiden kautta tai ottaa käyttöön hyväksymismenettelyn ja sallia samalla maahantulon myös muiden kuin hyväksytyjen vastaanottavien yksiköiden kautta.
- (29) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen myöntää lupia muuta kuin tässä direktiivissä säänneltyä opiskelua, tutkimusta tai harjoittelua varten kolmansien maiden kansalaisille, jotka eivät kuulu sen soveltamisalaan.
- (30) Kun kaikki maahanpääsyn yleiset ja erityiset edellytykset täyttyvät, jäsenvaltioiden olisi myönnettävä lupa määritetyissä aikarajoissa. Jos jäsenvaltio myöntää oleskelulupia vain alueellaan ja kaikki maahanpääsyyn liittyvät tämän direktiivin edellytykset täyttyvät, jäsenvaltion olisi myönnettävä asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle vaadittu viisumi ja varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset tekevät tässä tuloksellista yhteistyötä. Jos jäsenvaltio ei myönnä viisumeita, sen olisi myönnettävä asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle vastaava lupa, jolla sallitaan maahantulo.
- (31) Luvissa olisi mainittava kyseisen kolmannen maan kansalaisen asema. Jäsenvaltioiden olisi voitava ilmoittaa lisätietoja paperilla tai tallentaa ne sähköisesti edellyttäen, että tämä ei aiheuta lisävaatimuksia.
- (32) Tämän direktiivin nojalla myönnettävien lupien eripituisissa voimassaoloajoissa olisi otettava huomioon kunkin tämän direktiivin kattaman kolmansien maiden kansalaisten ryhmän oleskelun erityisluonne.

- (33) Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus määrittellä, että opiskelijoiden oleskelun kesto ei ole pidempi kuin kansallisessa lainsäädännössä säädetty opintojen enimmäiskesto. Tältä osin opintojen enimmäiskesto voitaisiin, mikäli kyseisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään, sisällyttää mahdollisuus pitkittää opintoja yhden tai kahden opintovuoden kertaamiseksi.
- (34) Jäsenvaltioiden olisi voitava periä hakijoilta maksu lupahakemusten käsittelystä ja ilmoituksista. Maksut eivät saa olla suuruudeltaan kohtuuttomia tai liiallisia, jotta niistä ei muodostuisi estettä tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiselle.
- (35) Tämän direktiivin soveltamisalan mukaiset kolmansien maiden kansalaisille myönnettävät oikeudet eivät saisi riippua kunkin jäsenvaltion myöntämän luvan muodosta.
- (36) Maahanpääsy tämän direktiivin tarkoituksia varten olisi voitava evätä asianmukaisesti perustelluista syistä. Maahanpääsy olisi voitava yksittäistapauksessa evätä erityisesti, jos jäsenvaltio katsoo tosiseikkoihin perustuvan arvion mukaisesti ja suhteellisuusperiaatteen huomioon ottaen, että asianomainen kolmannen maan kansalainen on mahdollinen uhka yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle.
- (37) Tämän direktiivin tavoitteena ei ole säännellä kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyä ja oleskelua työntekeä varten, eikä sillä pyritä yhdenmukaistamaan työntekijöiden asemaa koskevia jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä tai käytänteitä. On kuitenkin mahdollista, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien kolmansien maiden kansalaisryhmien katsotaan joissakin jäsenvaltioissa olevan työsuhteessa kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytänteiden nojalla. Jos jäsenvaltio katsoo tutkijan, vapaaehtoistyöntekijän, harjoittelijan tai au pairin asemassa olevan kolmannen maan kansalaisen olevan työsuhteessa, kyseisellä jäsenvaltiolla olisi edelleen oltava oikeus päättää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 5 kohdan mukaisesti siitä, kuinka paljon asianomaiseen ryhmään tai asianomaisiin ryhmiin kuuluvia henkilöitä päästetään niiden alueelle.
- (38) Jos tutkijan, vapaaehtoistyöntekijän, harjoittelijan tai au pairin asemassa oleva kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä solmiakseen työsuhteen jäsenvaltiossa, kyseisellä jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus tehdä testi, jolla osoitetaan, että paikkaa ei voida täyttää kotimaisilta työmarkkinoilta.
- (39) Opiskelijoiden yhteydessä maahantulomäärien sääntelyä ei pitäisi soveltaa, vaikka opiskelijoille annettaisiin lupa työnteekoon opintojen aikana tässä direktiivissä säädettyjen ehtojen mukaisesti, sillä opiskelijat hakevat lupaa päästä jäsenvaltion alueelle osallistua osallistukseen päätoimisesti kokopäiväiseen opinto-ohjelmaan, johon voi kuulua pakollinen harjoittelujakso.
- (40) Jos tutkija, vapaaehtoistyöntekijä, harjoittelija tai au pair, jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle, hakee luvan uusimista voidakseen solmia työsuhteen tai jatkaa sitä asianomaisessa jäsenvaltiossa, tällä jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus tehdä testi, jolla osoitetaan, että paikkaa ei voida täyttää kotimaisilta työmarkkinoilta. Tämä ei kuitenkaan koske tutkijoita, jotka jatkavat työsuhdettaan samassa vastaanottavassa yksikössä.
- (41) Jos maahanpääsyä koskevan hakemuksen perusteista on epäilyksiä, jäsenvaltioiden olisi voitava tehdä asiankuuluvia tarkastuksia tai vaatia todisteita, jotta voidaan arvioida tapauskohtaisesti hakemuksen kohteena olevaa tutkimusta, opintoja, harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmaa tai opetushanketta taikka au pairina työskentelyä ja torjua tässä direktiivissä säädetyn menettelyn väärinkäyttöä.
- (42) Jos esitetyt tiedot ovat puutteelliset, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava hakijalle kohtuullisen ajan kuluessa, mitä lisätietoja vaaditaan, ja asetettava niiden toimittamista varten kohtuullinen määräaika. Jos lisätietoja ei ole toimitettu määräajan puitteissa, hakemus voitaisiin hylätä.
- (43) Kansallisten viranomaisten olisi ilmoitettava hakemusta koskevasta päätöksestä hakijalle. Niiden olisi tehtävä se kirjallisesti mahdollisimman pian ja viimeistään tässä direktiivissä määritetyn määräajan kuluessa.
- (44) Tämän direktiivin tavoitteena on helpottaa tutkijoiden ja opiskelijoiden EU:n sisäistä liikkuvuutta muun muassa keventämällä liikkuvuuteen liittyvää hallinnollista taakkaa monissa jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi tällä direktiivillä perustetaan erityinen EU:n sisäinen liikkuvuusjärjestelmä, jonka nojalla kolmannen maan kansalainen, jolle

ensimmäinen jäsenvaltio on myöntänyt luvan tutkimusta tai opiskelua varten, voi saapua yhteen tai useampaan jäsenvaltioon, oleskella siellä ja suorittaa siellä osan tutkimuksestaan tai opinnoistaan tämän direktiivin mukaisten liikkuvuutta koskevien säännösten mukaisesti.

- (45) Jotta tutkijat voisivat liikkua helposti tutkimusorganisaatiosta toiseen tutkimustoimintaan liittyvässä tarkoituksessa, heitä koskevan lyhytaikaisen liikkuvuuden olisi katettava oleskelut toisessa jäsenvaltiossa enintään 180 päivän ajan minkä tahansa 360 päivän jakson aikana jäsenvaltiota kohden. Tutkijoita koskevan pitkäaikaisen liikkuvuuden olisi katettava oleskelut yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa yli 180 päivän ajan jäsenvaltiota kohden. Tutkijan perheenjäsenen olisi voitava siirtyä hänen mukanaan liikkuvuuden aikana. Menettely, jota sovelletaan tutkijan mukana siirtyviin perheenjäseniin, olisi yhdenmukaistettava tutkijaan sovellettavan menettelyn kanssa.
- (46) Unionin tai monenvälisen ohjelmien piirissä olevien opiskelijoiden taikka kahden tai useamman korkeakoulun välillä tehdyn sopimuksen nojalla opiskelevien opiskelijoiden osalta tässä direktiivissä olisi säädettävä yhteen tai useampaan toiseen jäsenvaltioon suuntautuvasta liikkuvuudesta enintään 360 päivän jakson aikana jäsenvaltiota kohden, jotta voidaan varmistaa näiden opiskelijoiden opintojen jatkuvuus.
- (47) Jos tutkija tai opiskelija siirtyy toiseen jäsenvaltioon ilmoitusmenettelyn perusteella ja tarvitsee asiakirjaa, joka helpottaa hänen mahdollisuuksiaan käyttää palveluja ja oikeuksia, toisen jäsenvaltion olisi voitava myöntää asiakirja, jolla osoitetaan, että tutkijalla tai opiskelijalla on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella. Tämä asiakirja ei voi olla lisäedellytys tässä direktiivissä säädettyjen oikeuksien käyttämiselle, ja sen olisi oltava luonteeltaan ainoastaan toteava.
- (48) Vaikka tällä direktiivillä perustetulla liikkuvuusjärjestelmällä olisi luotava itsenäisiä sääntöjä, jotka koskevat maahantuloa ja oleskelua tarkoituksena tehdä tutkimusta tai opiskella muissa kuin alkuperäisen luvan antaneissa jäsenvaltioissa, kaikkia muita Schengenin säännösten asiaankuuluvien määräysten mukaisia sääntöjä henkilöiden liikkumisesta rajojen yli olisi edelleen sovellettava.
- (49) Jos luvan on myöntänyt jäsenvaltio, joka ei sovelle Schengenin säännöstöä täysimääräisesti, ja tutkija, hänen perheenjäsenensä tai opiskelija ylittää EU:n sisäisen liikkuvuuden yhteydessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/399⁽¹⁾ tarkoitetun ulkorajan, jäsenvaltiolla olisi oltava oikeus vaatia todisteita siitä, että tutkija tai opiskelija on siirtymässä sen alueelle tutkimustyön tai opintojen vuoksi tai että perheenjäsenet ovat siirtymässä sen alueelle tutkijan mukana liikkuvuuden puitteissa. Lisäksi jos kyseessä on asetuksessa (EU) 2016/399 tarkoitettu ulkorajan ylitys, Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien jäsenvaltioiden olisi haettava tietoa Schengenin tietojärjestelmästä ja evättävä maahantulo tai vastustettava liikkuvuutta niiden henkilöiden osalta, joista on mainitussa järjestelmässä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1987/2006⁽²⁾ tarkoitettu kuulutus maahantulon tai maassa oleskelun epäämiseksi.
- (50) Tällä direktiivillä toisille jäsenvaltioille olisi annettava lupa vaatia, että tutkija tai opiskelija, joka siirtyy ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan nojalla eikä enää täytä liikkuvuutta koskevia ehtoja, poistuu jäsenvaltion alueelta. Jos tutkijalla tai opiskelijalla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa, toisen jäsenvaltion olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY⁽³⁾ mukaisesti voitava vaatia, että hän palaa ensimmäiseen jäsenvaltioon. Jos toinen jäsenvaltio sallii liikkuvuuden ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan perusteella ja kyseinen lupa on peruutettu tai sen voimassaolo on päättynyt liikkuvuuden aikana, toisen jäsenvaltion olisi voitava joko tehdä direktiivin 2008/115/EY mukaisesti päätös tutkijan tai opiskelijan palauttamisesta kolmanteen maahan tai vaatia viipymättä ensimmäiseltä jäsenvaltiolta, että se sallii paluun alueelleen. Jälkimmäisessä tapauksessa ensimmäisen jäsenvaltion olisi annettava tutkijalle tai opiskelijalle asiakirja, jolla sallitaan paluu sen alueelle.
- (51) Unionin maahanmuuttopolitiikan ja -sääntöjen sekä tutkijoiden ja opiskelijoiden liikkuvuutta unionissa edistävien unionin politiikkatoimien ja ohjelmien olisi täydennettävä toisiaan paremmin. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon toisiin jäsenvaltioihin suuntautuva suunniteltu liikkuvuus niiden määrittäessä tutkijoille ja opiskelijoille

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/399, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1987/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (EUVL L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98).

myönnettävän luvan kestoa liikkuvuutta koskevien säännösten mukaisesti. Liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin tai monenvälisten ohjelmien taikka kahden tai useamman korkeakoulun välisten sopimusten piiriin kuuluvilla tutkijoilla ja opiskelijoilla olisi oltava oikeus saada lupa vähintään kahdeksi vuodeksi edellyttäen, että he täyttävät asiaankuuluvat maahantulon edellytykset tänä aikana.

- (52) Voidakseen rahoittaa osan opiskelukustannuksistaan ja mahdollisuuksien mukaan kartuttaa käytännön kokemustaan on opiskelijoilla oltava mahdollisuus päästä opintojensa aikana sen jäsenvaltion työmarkkinoille, jossa opintoja suoritetaan, tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin. Tätä tarkoitusta varten opiskelijoiden olisi sallittava työskennellä tietty tässä direktiivissä määritetty vähimmäistuntimäärä. Periaatetta, jonka mukaan opiskelijoilla on oikeus päästä työmarkkinoille, olisi noudatettava pääsääntönä. Poikkeuksellisissa olosuhteissa jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava ottaa kansallinen työmarkkinatilanteensa huomioon.
- (53) Unionissa valmistuville opiskelijoille, jotka aikovat kartoittaa työmahdollisuuksia tai perustaa yrityksen, olisi annettava mahdollisuus jäädä kyseisen jäsenvaltion alueelle tässä direktiivissä määritellyksi ajanjaksoksi. Tällä tavoin pyritään osaltaan varmistamaan, että hyvin koulutettua työvoimaa on käytössä tulevaisuutta varten. Tutkijoille olisi myös annettava tämä mahdollisuus, kun he ovat saaneet vastaanottosopimuksessa määritellyn tutkimushankkeen päätökseen. Tätä koskevan oleskeluluvan myöntämiseksi opiskelijoita ja tutkijoita voidaan pyytää esittämään tämän direktiivin vaatimusten mukaisia todisteita. Jäsenvaltion myönnettävä heille tällaisen oleskeluluvan heidän ei olisi enää katsottava olevan tutkijoita tai opiskelijoita tässä direktiivissä tarkoitettussa merkityksessä. Jäsenvaltioiden olisi voitava tarkistaa tässä direktiivissä vahvistetun vähimmäisajan päätyttyä, onko heillä todellisia mahdollisuuksia työllistyä tai käynnistää yritystoiminta. Tämä mahdollisuus ei vaikuta muihin kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin muita tarkoituksia koskeviin ilmoittamisvelvollisuuksiin. Työmahdollisuuksien kartoittamiseen tai yrityksen perustamiseen myönnettyyn lupaan ei pitäisi sisältyä automaattista oikeutta päästä työmarkkinoille tai perustaa yritys. Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus ottaa huomioon työmarkkinatilanteensa, kun kolmannen maan kansalainen, jolle on myönnetty lupa jäädä jäsenvaltion alueelle työpaikan etsimistä tai yrityksen perustamista varten, hakee työlupaa jonkin toimen hoitamiseksi.
- (54) Tämän direktiivin kattama kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu olisi taattava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan mukaisesti. Tutkijoita olisi kohdeltava yhdenvertaisesti asianomaisten jäsenvaltioiden kansalaisten kanssa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/98/EU⁽¹⁾ 12 artiklan 1 ja 4 kohdan osalta, jollei kyseinen jäsenvaltio sovelle mahdollisuutta rajoittaa yhdenvertaista kohtelua tässä direktiivissä säädetyissä erityistapauksissa. Direktiiviä 2011/98/EU sekä mainitussa direktiivissä säädetyjä rajoituksia olisi edelleen sovellettava opiskelijoihin. Direktiiviä 2011/98/EU olisi sovellettava harjoittelijoihin, vapaaehtoistyöntekijöihin ja au-paireihin, kun heidän katsotaan olevan työsuhteessa kyseisessä jäsenvaltiossa. Harjoittelijoita, vapaaehtoistyöntekijöitä ja au-paireja, joiden ei katsota olevan työsuhteessa kyseisessä jäsenvaltiossa, samoin kuin vaihto-oppilaita olisi kohdeltava yhdenvertaisesti kyseisen jäsenvaltion kansalaisten kanssa tässä direktiivissä säädettyjen vähimmäisoikeuksien osalta. Näitä ovat oikeus saada tavaroita ja palveluja, joihin eivät kuulu opintotuki tai -laina.
- (55) Yhdenvertainen kohtelu, joka koskee tutkijoita ja opiskelijoita samoin kuin harjoittelijoita, vapaaehtoistyöntekijöitä ja au-paireja, joiden katsotaan olevan työsuhteessa kyseisessä jäsenvaltiossa, kattaa yhdenvertaisen kohtelun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004⁽²⁾ 3 artiklassa luetelluilla sosiaaliturvan aloilla. Tällä direktiivillä ei yhdenmukaisteta jäsenvaltioiden sosiaaliturvalainsäädäntöä. Sillä ainoastaan sovelletaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sosiaaliturvan alalla sen soveltamisalaan kuuluviin kolmannen maan kansalaisiin. Tällä direktiivillä ei myöskään anneta oikeuksia tapauksissa, jotka eivät kuulu unionin lainsäädännön soveltamisalaan, kuten suhteessa kolmannessa maassa asuviin perheenjäseniin. Tämän ei pitäisi kuitenkaan vaikuttaa niiden edunsaajien oikeuteen, joilla on tilanteen mukaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin kolmannen maan kansalaisiin perustuvia oikeuksia perhe-eläkkeeseen kolmannessa maassa asuessaan.
- (56) Monissa jäsenvaltioissa oikeus perhe-etuksiin edellyttää tiettyä yhteyttä kyseiseen jäsenvaltioon, sillä etuuksilla on tarkoitus tukea väestörakenteen myönteistä kehitystä työvoiman turvaamiseksi tulevaisuudessa kyseisessä jäsenvaltiossa. Jos tutkija ja hänen mukanaan tulevat perheenjäsenet oleskelevat kyseisessä jäsenvaltiossa tilapäisesti, tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa tiettyin edellytyksin yhdenvertaista kohtelua perhe-etuksien osalta.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/98/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista (EUVL L 343, 23.12.2011, s. 1).

(²) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (57) Jäsenvaltioiden välisen liikkuvuuden ollessa kyseessä sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1231/2010⁽¹⁾. Sosiaaliturvan osalta tässä direktiivissä ei tulisi antaa niille kolmansien maiden kansalaisille, joilla on jäsenvaltioiden rajat ylittäviä intressejä, enempää oikeuksia, kuin mitä jo unionin oikeus edellyttää.
- (58) Tämän direktiivin soveltaminen ei saisi estää soveltamasta unionin oikeuteen tai sovellettaviin kansainvälisiin välineisiin sisältyviä suotuisampia säännöksiä.
- (59) Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi myönnettävä tässä direktiivissä säädetyt oleskeluluvat käyttäen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002⁽²⁾ mukaista yhtenäistä kaavaa.
- (60) Kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava, että yleisön saatavissa on, muun muassa internetin kautta, riittävää ja säännöllisesti päivitettyä tietoa tämän direktiivin tarkoituksia varten hyväksytyistä vastaanottavista yksiköistä sekä edellytyksistä ja menettelyistä, jotka koskevat kolmansien maiden kansalaisten pääsyä jäsenvaltioiden alueelle tämän direktiivin tarkoituksia varten.
- (61) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja noudatetaan siinä tunnustettuja periaatteita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan mukaisesti.
- (62) Jäsenvaltioiden olisi pantava tämän direktiivin säännökset täytäntöön sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen taikka yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen katsomatta.
- (63) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjällä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (64) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on tutkimusta, opiskelua, harjoittelua ja eurooppalaista vapaaehtoispalvelua, joita koskevat pakottavat säännökset, sekä oppilasvaihtoa tai muun kuin eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun piirissä tehtävää vapaaehtoistyötä tai au pairina työskentelyä varten, joita koskevat vapaaehtoiset säännökset, tapahtuvalle kolmansien maiden kansalaisten maahantulolle ja oleskelulle asetettavien edellytysten määrittely, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (65) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan sekä 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (66) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (67) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivien 2004/114/EY ja 2005/71/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu mainittuihin direktiiveihin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1231/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 ulottamisesta koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske (EUVL L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 1030/2002, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta (EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (68) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja tuossa osassa mainittuja soveltamispäiviä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään

- a) edellytyksistä, jotka koskevat kolmansien maiden kansalaisten sekä tarvittaessa heidän perheenjäsentensä maahantuloa ja oleskelua yli 90 päivän ajan jäsenvaltioiden alueella tutkimusta, opiskelua, harjoittelua tai eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun puitteissa tehtävää vapaaehtoistyötä varten ja jäsenvaltioiden niin päättäessä oppilaskäytön ohjelmia tai opetushankkeita ja muuta kuin eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun puitteissa tehtävää vapaaehtoistyötä tai au pairina työskentelyä varten, ja heitä koskevat oikeudet;
- b) edellytyksistä, jotka koskevat a alakohdassa tarkoitettujen tutkijoiden ja tapauksen mukaan heidän perheenjäsentensä sekä opiskelijoiden maahantuloa ja oleskelua muissa jäsenvaltioissa kuin siinä jäsenvaltiossa, joka myöntää kolmannen maan kansalaiselle ensimmäisenä oleskeluluvan tämän direktiivin perusteella, ja heitä koskevat oikeudet.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kolmansien maiden kansalaisiin, jotka hakevat pääsyä tai jotka on päästetty jonkin jäsenvaltion alueelle tutkimusta, opiskelua, harjoittelua tai eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun puitteissa tapahtuvaa vapaaehtoistyötä varten. Jäsenvaltiot voivat myös päättää soveltaa tämän direktiivin säännöksiä kolmansien maiden kansalaisiin, jotka hakevat maahanpääsyä oppilaskäytön ohjelmaa tai koulutushanketta, muun kuin eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun puitteissa tehtävää vapaaehtoistyötä tai au pairina työskentelyä varten.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin,
- a) jotka hakevat kansainvälistä suojelua tai jotka saavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU⁽¹⁾ mukaista kansainvälistä suojelua tai jotka saavat neuvoston direktiivin 2001/55/EY⁽²⁾ mukaista tilapäistä suojelua jossain jäsenvaltiossa;
- b) joiden karkottamista on lykätty tosiseikkoihin perustuvista tai oikeudellisista syistä;
- c) jotka ovat oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen unionissa käyttäneiden unionin kansalaisten perheenjäseniä;
- d) jotka ovat saaneet neuvoston direktiivin 2003/109/EY⁽³⁾ mukaisen pitkään oleskelleen henkilön aseman jossain jäsenvaltiossa;
- e) joilla itsellään ja joiden perheenjäsenillä on kansalaisuudestaan riippumatta joko unionin, sen jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten tai unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten nojalla samanlainen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen kuin unionin kansalaisilla;
- f) jotka tulevat unioniin direktiivin 2014/66/EU nojalla työsuhteisiksi harjoittelijoiksi yrityksen sisäisen siirron yhteydessä;
- g) joille on myönnetty oikeus maahantuloon erittäin pätevän työntekijän asemassa neuvoston direktiivin 2009/50/EY⁽⁴⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle (EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2001/55/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001, vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukkotaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi (EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/109/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2003, pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta (EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2009/50/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten (EUVL L 155, 18.6.2009, s. 17).

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'kolmannen maan kansalaisella' henkilöä, joka ei ole Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen;
- 2) 'tutkijalla' kolmannen maan kansalaista, jolla on tohtorintutkinto tai tohtoriohjelmaan pääsyn mahdollistava ylempi korkeakoulututkinto, ja jonka tutkimusorganisaatio valitsee ja jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle suorittamaan sellaista tutkimustoimintaa, johon tavallisesti edellytetään tällaista tutkintoa;
- 3) 'opiskelijalla' kolmannen maan kansalaista, joka on hyväksytty korkeakouluun ja jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan päätoimisesti kokopäiväiseen opinto-ohjelmaan, joka johtaa kyseisen jäsenvaltion tunnustamaan korkeakoulututkintoon, mukaan lukien korkeakoulu- tai tohtorintutkinto; kyseeseen voivat tulla myös tällaiseen koulutukseen valmentavat opinnot kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti tai pakollinen harjoittelujakso;
- 4) 'vaihto-oppilaalla' kolmannen maan kansalaista, jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan hyväksytyyn valtiolliseen tai alueelliseen opetusohjelmaan toisen asteen koulutuksessa, joka vastaa kansainvälisen koulutusluokituksen tasoa 2 tai 3, osana oppilasvaihto-ohjelmaa tai koulutushanketta, jonka oppilaitos järjestää kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti;
- 5) 'harjoittelijalla' kolmannen maan kansalaista, jolla on korkeakoulututkinto tai joka osallistuu kolmannessa maassa korkeakoulututkintoon johtavaan opinto-ohjelmaan ja jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan harjoitteluohjelmaan, jonka tavoitteena on saada tietoa ja kokemusta ammatillisessa toimintaympäristössä;
- 6) 'vapaaehtoistyöntekijällä' kolmannen maan kansalaista, jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan vapaaehtoistyöohjelmaan;
- 7) 'vapaaehtoistyöohjelmalla' kyseisen jäsenvaltion tai unionin sellaiseksi tunnustamaa käytännön yhteisvastuutoimintaa keskittyvää ohjelmaa, jolla pyritään yhteisen edun mukaisiin tavoitteisiin voittoa tavoittelematta ja jonka yhteydessä tehtävästä toiminnasta ei makseta palkkaa, lukuun ottamatta kulujen korvausta ja/tai taskurahaa;
- 8) 'au pairilla' kolmannen maan kansalaista, joka vastaanotetaan tilapäisesti jäsenvaltion alueelle perheeseen parantamaan kielitaitoaan ja kyseisen jäsenvaltion tuntemustaan kevyttä kotitaloustyötä ja lastenhoitoa vastaan;
- 9) 'tutkimuksella' järjestelmällisesti harjoitettavaa luovaa toimintaa, jonka tavoitteena on esimerkiksi ihmistä, kulttuuria ja yhteiskuntaa koskevan tiedon lisääminen ja tämän tiedon käyttäminen uusien sovellusten kehittämiseen;
- 10) 'tutkimusorganisaatiolla' julkista tai yksityistä organisaatiota, joka tekee tutkimusta;
- 11) 'oppilaitoksella' julkista tai yksityistä toisen asteen oppilaitosta, jonka kyseinen jäsenvaltio on hyväksynyt tai jonka opinto-ohjelma on hyväksytty läpinäkyvien kriteerien perusteella vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti ja joka osallistuu vaihto-ohjelmaan tai koulutushankkeeseen tässä direktiivissä säädettyjä tarkoituksia varten;
- 12) 'koulutushankkeella' jäsenvaltion oppilaitoksen yhteistyössä muiden samankaltaisten kolmansien maiden oppilaitosten kanssa kehittämää koulutustoimintaa, jolla pyritään levittämään kulttuuritietoutta ja muuta tietoa;
- 13) 'korkeakoululla' korkea-asteen koulutusta tarjoavia oppilaitoksia, jotka on tunnustettu tai jotka katsotaan sellaisiksi asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joissa kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti voi suorittaa tunnustetun korkeakoulututkinnon tai muun tunnustetun korkea-asteen ammattipätevyyden, riippumatta siitä, mitä nimitystä tällaisesta oppilaitoksesta käytetään, tai muuta kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti korkea-asteen ammatillista koulutusta tarjoavaa oppilaitosta;
- 14) 'vastaanottavalla yksiköllä' tutkimusorganisaatiota, korkeakoulua, oppilaitosta, vapaaehtoistyöohjelmasta vastaavaa organisaatiota tai harjoittelijoita vastaanottavaa yksikköä, jonka toimintaan kolmannen maan kansalainen osallistuu tämän direktiivin tarkoituksia varten ja joka sijaitsee asianomaisen jäsenvaltion alueella, riippumatta asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesta yksikön oikeusmuodosta;
- 15) 'isäntäperheellä' perhettä, joka vastaanottaa au pairin väliaikaisesti ja ottaa tämän mukaan perheen päivittäiseen elämään jäsenvaltion alueella kyseisen perheen ja au pairin välillä tehdyn sopimuksen perusteella;

- 16) 'työnteolla' työnantajan lukuun tai tämän johdolla taikka valvonnan alaisena harjoitettua toimintaa, jossa on kyse kansallisen lainsäädännön tai sovellettavien työehtosopimusten sääntelemästä tai vakiintuneen käytännön mukaisesta työstä;
- 17) 'työnantajalla' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeussubjektia, jonka lukuun tai jonka johdolla tai valvonnan alaisena työntekoa ryhdytään harjoittamaan;
- 18) 'ensimmäisellä jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka tämän direktiivin perusteella ensimmäisenä myöntää kolmannen maan kansalaiselle luvan;
- 19) 'toisella jäsenvaltiolla' mitä tahansa muuta jäsenvaltiota kuin ensimmäistä jäsenvaltiota;
- 20) 'liikkuvuustoimenpiteitä sisältävillä unionin tai monenvälisillä ohjelmilla' unionin tai jäsenvaltioiden rahoittamia ohjelmia, joilla edistetään kolmansien maiden kansalaisten liikkuvuutta unionissa tai ohjelmiin osallistuvissa jäsenvaltioissa;
- 21) 'luvalla' oleskelulupaa tai, jos asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, tämän direktiivin tarkoituksia varten myönnettyä pitkäaikaista viisumia;
- 22) 'oleskeluluvalla' lupaa, joka on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaista yhtenäistä kaavaa käyttäen ja jonka nojalla luvanhaltija voi oleskella laillisesti jäsenvaltion alueella;
- 23) 'pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyllä viisumilla' lupaa, jonka jäsenvaltio on myöntänyt Schengenin yleissopimuksen ⁽¹⁾ 18 artiklan määräysten mukaisesti tai Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltamattomien jäsenvaltioiden tapauksessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- 24) 'perheenjäsenillä' direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä kolmansien maiden kansalaisia.

4 artikla

Suotuisimmat säännökset

1. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta suotuisampia säännöksiä, jotka sisältyvät:
 - a) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, joita unioni tai unioni ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet yhden tai useamman kolmannen maan kanssa; tai
 - b) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, joita yksi tai useampi jäsenvaltio on tehnyt yhden tai useamman kolmannen maan kanssa.
2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen hyväksyä tai pitää voimassa 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan sekä 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 ja 35 artiklan osalta säännöksiä, jotka ovat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten kannalta suotuisampia.

II LUKU

MAAHANPÄÄSY

5 artikla

Periaatteet

1. Kolmannen maan kansalaisen maahanpääsyn salliminen tämän direktiivin mukaisesti edellyttää sellaisten asiakirjatodisteiden tarkistamista, joilla osoitetaan, että kolmannen maan kansalainen täyttää:
 - a) 7 artiklassa säädetyt yleiset edellytykset; sekä
 - b) 8, 11, 12, 13, 14 tai 16 artiklassa säädetyt asiaan kuuluvat erityisedellytykset.
2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakija esittää 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjatodisteiden lisäksi kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

⁽¹⁾ Tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus (EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19).

3. Kun kaikki yleiset ja asiaan kuuluvat erityiset maahanpääsyn edellytykset täyttyvät, kolmannen maan kansalaiset ovat oikeutettuja lupaan.

Jos jäsenvaltio myöntää oleskelulupia ainoastaan alueellaan ja kaikki tässä direktiivissä säädetyt maahanpääsyn edellytykset täyttyvät, kyseisen jäsenvaltion on myönnettävä kolmannen maan kansalaiselle vaadittu viisumi.

6 artikla

Maahan päästettävien henkilöiden lukumäärä

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen päättää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 5 kohdan mukaisesti siitä, kuinka paljon maahan päästetään tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kolmansien maiden kansalaisia, opiskelijoita lukuun ottamatta, jos kyseinen jäsenvaltio katsoo, että he ovat tai tulevat olemaan työsuhteessa. Tämän mukaisesti lupahakemus voidaan joko jättää tutkimatta tai hylätä.

7 artikla

Yleiset edellytykset

1. Kolmannen maan kansalaisen tämän direktiivin mukaisen maahanpääsyn osalta hakijan on:

- a) esitettävä kansallisen lainsäädännön mukainen voimassa oleva matkustusasiakirja ja vaadittaessa viisumihakemus tai voimassa oleva viisumi tai tarvittaessa voimassa oleva oleskelulupa tai voimassa oleva pitkäaikaista oleskelua varten myönnetty viisumi; jäsenvaltiot voivat edellyttää, että matkustusasiakirjan voimassaoloaika kattaa vähintään aiotun oleskelun keston;
- b) esitettävä aiottua oleskelua varten huoltajan antama lupa tai vastaava, jos kolmannen maan kansalainen on asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan alaikäinen;
- c) esitettävä todisteet siitä, että kolmannen maan kansalaisella on sairassvakuutus tai, jos siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä, että hän on hakenut sairausvakuutusta, joka kattaa kaikki riskit, jotka vakuutus yleensä kattaa kyseisen jäsenvaltion kansalaisten osalta; vakuutuksen on oltava voimassa aiotun oleskelun keston ajan;
- d) esitettävä jäsenvaltion vaatimuksesta tosite hakemuksen käsittelystä 36 artiklassa säädetyin maksun suorittamisesta;
- e) osoitettava asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä, että kolmannen maan kansalaisella on suunnitellun oleskelun aikana riittävät varat toimeentuloa ja paluumatkaa varten ilman että hänen tarvitsee turvautua kyseisen jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmään. Riittävien varojen arvioinnin on perustuttava tapauksen yksilölliseen tutkimiseen ja siinä on otettava huomioon varat, jotka ovat peräisin muun muassa avustuksista tai apurahoista, voimassa olevasta työsopimuksesta tai sitovasta työtarjouksesta taikka rahallisesta sitoumuksesta, joka on saatu oppilasvaihtojärjestöltä, harjoittelijoita vastaanottavalta yksiköltä, vapaaehtoisjärjestöltä, isäntäperheeltä tai au paireja välittävältä järjestöltä.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakija toimittaa asianomaisen kolmannen maan kansalaisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan osoitteen.

Jos jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan osoitteen ilmoittamista hakemisajankohtana ja asianomainen kolmannen maan kansalainen ei vielä tiedä tulevaa osoitettaan, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä väliaikaisen osoitteen ilmoittaminen. Tällaisessa tapauksessa kolmannen maan kansalaisen on toimitettava pysyvä osoitteensa viimeistään silloin, kun myönnetään lupa 17 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa ohjeellisen määrän, jonka ne katsovat 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuiksi "riittäviksi varoiksi". Riittävien varojen arvioinnin on perustuttava tapauksen yksilölliseen tutkimiseen.

4. Hakemus tehdään ja käsitellään joko silloin, kun asianomainen kolmannen maan kansalainen oleskelee sen jäsenvaltion ulkopuolella, johon hän on pyrkimässä, tai silloin, kun hän jo oleskelee asianomaisessa jäsenvaltiossa ja hänellä on voimassa oleva oleskelulupa tai pitkäaikaista oleskelua varten myönnetty viisumi.

Edellä esitetystä poiketen jäsenvaltio voi hyväksyä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti hakemuksen, kun sitä tehtäessä asianomaisella kolmannen maan kansalaisella ei ole voimassa olevaa oleskelulupaa tai pitkäaikaista oleskelua varten myönnettyä viisumia mutta hän on laillisesti jäsenvaltion alueella.

5. Jäsenvaltioiden on määritettävä, onko kolmannen maan kansalaisen, vastaanottavan yksikön vai kumman tahansa tehtävä hakemus.
6. Kolmansien maiden kansalaisia, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, ei saa päästää maahan.

8 artikla

Tutkijoita koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä jäsenvaltion alueelle tutkimustoiminnan suorittamista varten, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi hakijan on esitettävä vastaanottosopimus tai muu sopimus, jos kansallinen lainsäädäntö sitä edellyttää, 10 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti edellyttää tutkimusorganisaatiolta kirjallista sitoumusta siitä, että jos tutkija jää laittomasti jäsenvaltion alueelle, kyseinen tutkimusorganisaatio on vastuussa tutkijan oleskelun ja paluun aiheuttamien julkisiin varoihin kohdistuvien kustannusten korvaamisesta. Tutkimusorganisaation taloudellinen vastuu päättyy viimeistään kuuden kuukauden kuluttua vastaanottosopimuksen voimassaolon päättymisestä.

Jos tutkijan oikeutta oleskeluun jatketaan 25 artiklan mukaisesti, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tutkimusorganisaation vastuu rajoittuu työpaikan etsimistä tai yrityksen perustamista varten myönnetyn oleskeluluvan alkamispäivään.

3. Jäsenvaltion, joka on ottanut käyttöön tutkimusorganisaatioita koskevan hyväksymismenettelyn 9 artiklan mukaisesti, on vapautettava hakijat, jotka hyväksytyt tutkimusorganisaatio ottaa vastaan, joidenkin tämän artiklan 2 kohdassa tai 7 artiklan 1 kohdan c, d tai e alakohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen todisteiden esittämisestä.

9 artikla

Tutkimusorganisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat päättää vahvistaa hyväksymismenettelyn, jota sovelletaan julkisiin ja/tai yksityisiin tutkimusorganisaatioihin, jotka haluavat vastaanottaa tutkijan tässä direktiivissä säädetyn hyväksymismenettelyn nojalla.

2. Tutkimusorganisaatioiden hyväksymisen on tapahduttava asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti. Tutkimusorganisaatioiden on tehtävä hyväksymistä koskevat hakemukset kyseisten menettelyjen mukaisesti, ja hakemusten perustana on tapauksen mukaan oltava kyseisten organisaatioiden virallinen tehtävä tai toiminnan tavoite sekä todisteet siitä, että ne harjoittavat tutkimusta.

Tutkimusorganisaatiolle myönnetyn hyväksynnän on oltava voimassa vähintään viisi vuotta. Jäsenvaltiot voivat poikkeustapauksissa myöntää hyväksynnän lyhyemmäksi ajaksi.

3. Jäsenvaltio voi muiden toimenpiteiden ohella kieltäytyä uusimasta tutkimusorganisaation hyväksyntää tai päättää peruuttaa sen, jos:

- a) organisaatio ei ole enää tämän artiklan 2 kohdassa, 8 artiklan 2 kohdassa tai 10 artiklan 7 kohdassa säädettyjen edellytysten mukainen;
- b) hyväksyntä on hankittu vilpillisin keinoin; tai
- c) organisaatio on allekirjoittanut vastaanottosopimuksen kolmannen maan kansalaisen kanssa vilpillisesti tai huolimattomasti.

Kun uusimista koskeva hakemus on evätty tai hyväksyntä peruutettu, kyseistä organisaatiota voidaan kieltää hakemasta uutta hyväksyntää enintään viiden vuoden ajan hyväksynnän uusimatta jättämisestä tai peruuttamisesta koskevan päätöksen julkaisupäivästä.

*10 artikla***Vastaanottosopimus**

1. Tutkimusorganisaation, joka haluaa vastaanottaa kolmannen maan kansalaisen tutkimusta varten, on allekirjoitettava tämän kanssa vastaanottosopimus. Jäsenvaltiot voivat säätää, että sopimukset, jotka sisältävät 2 kohdassa ja tarpeen mukaan 3 kohdassa tarkoitetut seikat, vastaavat vastaanottosopimuksia tätä direktiiviä sovellettaessa.
2. Vastaanottosopimuksen on sisällettävä:
 - a) tutkimustoiminnan tai tutkimusalan nimi tai tarkoitus;
 - b) kolmannen maan kansalaisen sitoumus pyrkiä saattamaan tutkimustoiminta päätökseen;
 - c) tutkimusorganisaation sitoumus ottaa vastaan kolmannen maan kansalainen tutkimustoiminnan päätökseen saattamista varten;
 - d) tutkimustoiminnan alkamis- ja päättymispäivä tai arvioitu kesto;
 - e) tiedot yhteen tai useampaan toiseen jäsenvaltioon suuntautuvaa liikkuvuutta koskevista aikeista, jos liikkuvuudesta on tietoa haettaessa ensimmäiseen jäsenvaltioon.
3. Jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että vastaanottosopimus sisältää:
 - a) tiedon tutkimusorganisaation ja tutkijan välisestä oikeussuhteesta;
 - b) tiedon tutkijan työehdoista.
4. Tutkimusorganisaatio voi allekirjoittaa vastaanottosopimuksen vain, jos organisaation asianomaiset elimet ovat hyväksyneet tutkimustoiminnan tarkistettuaan ensin seuraavat seikat:
 - a) tutkimustoiminnan tavoite, arvioitu kesto ja toteutukseen tarvittavien varojen saatavuus;
 - b) kolmannen maan kansalaisen pätevyys tutkimustavoitteiden kannalta; pätevydestä on oltava osoituksena oikeaksi todistettu jäljennös tutkijan tutkintotodistuksista.
5. Vastaanottosopimus päättyy automaattisesti, jos kolmannen maan kansalaista ei päästetä maahan tai jos tutkimusorganisaation ja tutkijan välinen oikeussuhde päättyy.
6. Tutkimusorganisaation on ilmoitettava mahdollisimman nopeasti asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seikoista, jotka estävät vastaanottosopimuksen täytäntöönpanon.
7. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tutkimusorganisaation on kahden kuukauden kuluessa asianomaisen vastaanottosopimuksen voimassaolon päättymisestä toimitettava tätä tarkoitusta varten nimetyille toimivaltaisille viranomaisille vahvistus, että tutkimustoiminta on suoritettu.
8. Jäsenvaltiot voivat määritellä kansallisessa lainsäädännössään, mitä seurauksia hyväksynnän peruuttamisesta tai hyväksynnän uusimatta jättämisestä on voimassa oleville tämän artiklan mukaisesti tehdyille vastaanottosopimuksille ja asianomaisten tutkijoiden luville.

*11 artikla***Opiskelijoita koskevat erityisedellytykset**

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä opiskelua varten, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi hakijan on osoitettava, että
 - a) asianomainen kolmannen maan kansalainen on hyväksytty korkeakouluopintoihin;
 - b) korkeakoulun vaatimat maksut on suoritettu, jos jäsenvaltio sitä vaatii;
 - c) asianomaisella kolmannen maan kansalaisella on opinnoissa vaadittava riittävä kielitaito, jos jäsenvaltio sitä vaatii;
 - d) asianomaisella kolmannen maan kansalaisella on riittävät varat opinnoista aiheutuvien kustannusten kattamiseksi, jos jäsenvaltio sitä vaatii.
2. Kolmannen maan kansalaisten, joilla on korkeakouluun ilmoittautumisen johdosta ilman eri toimenpiteitä sairausvakuutus kaikkien asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten osalta yleensä vakuutettujen riskien varalta, katsotaan täyttävän 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn edellytyksen.

3. Jäsenvaltion, joka on ottanut käyttöön korkeakouluja koskevan hyväksymismenettelyn 15 artiklan mukaisesti, on vapautettava hakijat, jotka hyväksytyt korkeakoulu ottaa vastaan, joidenkin tämän artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tai 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tai 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen tai todisteiden esittämisestä.

12 artikla

Vaihto-oppilaita koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä oppilasvaihtoon tai koulutushankkeeseen, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi hakijan on toimitettava todiste:

- a) siitä, että asianomainen kolmannen maan kansalainen täyttää asianomaisen jäsenvaltion asettamat vähimmäis- ja enimmäisikä- tai vähimmäis- ja enimmäisluokkatasoa koskevat vaatimukset;
- b) hyväksymisestä oppilaitokseen;
- c) osallistumisesta hyväksytyyn valtiolliseen tai alueelliseen koulutusohjelmaan koulutuslaitoksen järjestämän oppilasvaihto-ohjelman tai koulutushankkeen puitteissa kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti;
- d) siitä, että oppilaitos tai – mikäli kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään – kolmas osapuoli vastaa asianomaisesta kolmannen maan kansalaisesta koko hänen oleskelunsa ajan kyseisen jäsenvaltion alueella ja erityisesti hänen opiskelukustannustensa osalta;
- e) siitä, että kolmannen maan kansalainen majoitetaan koko oleskeluajan perheeseen, oppilaitoksessa olevaan erityismajoitukseen tai, mikäli kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään, muuhun majoitukseen, joka vastaa asianomaisen jäsenvaltion vahvistamia vaatimuksia ja joka on valittu sen oppilasvaihto-ohjelman tai koulutusohjelman sääntöjen mukaisesti, johon asianomainen kolmannen maan kansalainen osallistuu.

2. Jäsenvaltio voi rajoittaa oppilasvaihto-ohjelmaan tai koulutusohjelmaan osallistuvien vaihto-oppilaiden maahanpääsyn vain sellaisten kolmansien maiden kansalaisiin, jotka tarjoavat vastaavan mahdollisuuden myös kyseisen jäsenvaltion kansalaisille.

13 artikla

Harjoittelijoita koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä harjoittelijaksi, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi hakijan on:

- a) esitettävä harjoittelusopimus, jossa on sovittu teoriaan ja käytäntöön perustuvasta harjoittelusta vastaanottavan yksikön kanssa. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tällaisen harjoittelusopimuksen ja että ehdot, joiden perusteella sopimus on tehty, täyttävät asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai käytännöissä vahvistetut vaatimukset. Harjoittelusopimuksessa on esitettävä:
 - i) kuvaus harjoitteluohjelmasta, mukaan lukien harjoittelun koulutustavoite tai oppimissisältö;
 - ii) harjoittelun kesto;
 - iii) harjoittelun sijoittamis- ja valvontaolosuhteet;
 - iv) harjoitteluun käytettävä aika; sekä
 - v) harjoittelijan ja vastaanottavan yksikön oikeussuhde;
- b) esitettävä todisteet korkeakoulututkinnosta, joka on saatu hakemuksen päiväystä edeltäneiden kahden vuoden aikana, tai osallistumisesta opinto-ohjelmaan, joka johtaa korkeakoulututkintoon;
- c) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että asianomaisella kolmannen maan kansalaisella on riittävät varat oleskeluajalleen harjoittelun kustannusten kattamiseksi;
- d) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että hän on seurannut tai aikoo seurata kielenopetusta, jotta hänellä olisi riittävä kielitaito harjoittelun suorittamiseen;
- e) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että vastaanottava yksikkö vastaa asianomaisesta kolmannen maan kansalaisesta koko hänen kyseisen jäsenvaltion alueella oleskelunsa ajan erityisesti hänen toimeentulonsa ja majoituskustannustensa osalta;
- f) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että jos asianomainen kolmannen maan kansalainen majoitetaan koko oleskeluajakseen vastaanottavaan yksikköön, majoitus vastaa kyseisen jäsenvaltion vahvistamia vaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että harjoittelu vastaa alaltaan ja vaadittavalta osaamistasoltaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua korkeakoulututkintoa tai opinto-ohjelmaa.
3. Jäsenvaltiot voivat vaatia vastaanottavaa yksikköä todistamaan, että harjoittelulla ei korvata työpaikkaa.
4. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti edellyttää vastaanottavalta yksiköltä kirjallista sitoumusta siitä, että jos harjoittelija jää laittomasti jäsenvaltion alueelle, vastaanottava yksikkö on vastuussa harjoittelijan oleskelun ja paluun aiheuttamien julkisiin varoihin kohdistuvien kustannusten korvaamisesta. Vastaanottavan yksikön taloudellinen vastuu päättyy viimeistään kuuden kuukauden kuluttua harjoittelusopimuksen voimassaolon päättymisestä.

14 artikla

Vapaaehtoistyöntekijöitä koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä vapaaehtoistyöntekijäksi, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi hakijan on:
 - a) esitettävä sopimus, joka on tehty sen vastaanottavan yksikön tai kansallisen lainsäädännön sitä edellyttäessä muun elimen kanssa, joka vastaa asianomaisessa jäsenvaltiossa vapaaehtoistyöohjelmasta, johon asianomainen kolmannen maan kansalainen osallistuu. Sopimuksessa on esitettävä:
 - i) kuvaus vapaaehtoistyöohjelmasta,
 - ii) vapaaehtoistyön kesto,
 - iii) vapaaehtoistyön sijainti ja valvontaolosuhteet,
 - iv) vapaaehtoistyöhön käytettävä aika,
 - v) varat, joilla katetaan asianomaisena kolmannen maan kansalaisen toimeentulo- ja majoituskulut sekä koko oleskelun ajan taskurahana annettava vähimmäismäärä, sekä
 - vi) tarvittaessa koulutus, jota asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle annetaan hänen vapaaehtoistyönsä suorittamista varten;
 - b) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että jos asianomainen kolmannen maan kansalainen majoitetaan koko hänen oleskeluajakseen vastaanottavaan yksikköön, majoitus vastaa kyseisen jäsenvaltion vahvistamia vaatimuksia;
 - c) osoitettava, että vastaanottava yksikkö tai jos kansallinen lainsäädäntö sitä edellyttää, muu vastaava elin, joka vastaa vapaaehtoistyöohjelmasta, on ottanut vastuuvakuutuksen;
 - d) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että kolmannen maan kansalainen on seurannut tai seuraa tämän jäsenvaltion kieltä, historiaa sekä poliittisia ja yhteiskunnallisia rakenteita koskevaa perustason opetusta.
2. Jäsenvaltiot voivat määrittää vähimmäis- ja enimmäisikärajan kolmannen maan kansalaisille, jotka hakevat maahanpääsyä vapaaehtoistyöntekijäksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun mukaisia sääntöjä.
3. Eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun osallistuvilta vapaaehtoistyöntekijöiltä ei vaadita 1 kohdan c alakohdan tai tapauksen mukaan 1 kohdan d alakohdan mukaisten todisteiden esittämistä.

15 artikla

Korkeakoulujen, oppilaitosten, vapaaehtoistyöohjelmasta vastaavien organisaatioiden tai harjoittelijoita vastaanottavien yksiköiden hyväksyminen

1. Tämän direktiivin tarkoitusta varten jäsenvaltiot voivat päättää säätää korkeakouluihin, oppilaitoksiin, vapaaehtoistyöohjelmasta vastaaviin organisaatioihin tai harjoittelijoita vastaanottaviin yksiköihin sovellettavasta hyväksymismenettelystä.
2. Hyväksymisen olisi tapahduttava jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

3. Jos jäsenvaltio päättää ottaa käyttöön 1 ja 2 kohdan mukaisen hyväksymismenettelyn, se on annettava vastaanottaville yksiköille selkeää ja avointa tietoa muun muassa hyväksymisehdoista ja -kriteereistä, voimassaoloajasta, noudattamatta jättämisen seurauksista, myös hyväksynnän mahdollisen peruuttamisen tai uusimatta jättämisen seurauksista, samoin kuin mahdollisista sovellettavista seuraamuksista.

16 artikla

Au paireja koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä au pairina työskentelyä varten, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi asianomaisen kolmannen maan kansalaisen on:

- a) esitettävä kolmannen maan kansalaisen ja isäntäperheen välillä tehty sopimus, jossa määritellään asianomaisen kolmannen maan kansalaisen oikeudet ja velvollisuudet au pairina, mukaan lukien maksettava taskuraha ja asianmukaiset järjestelyt, jotka mahdollistavat au pairin kurssilla käymisen, sekä perheelle tehtävien töiden enimmäistuntimäärä;
- b) oltava 18–30-vuotias. Poikkeustapauksissa jäsenvaltiot voivat hyväksyä enimmäisiän ylittäneen kolmannen maan kansalaisen maahanpääsyn au pairina työskentelyä varten;
- c) osoitettava, jos siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä, että isäntäperhe tai au paireja välittävä organisaatio vastaa asianomaisesta kolmannen maan kansalaisesta koko hänen oleskelunsa ajan kyseisen jäsenvaltion alueella ja erityisesti toimeentulon, majoituksen ja tapaturmariskin osalta.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia kolmannen maan kansalaiselta, joka hakee maahanpääsyä au pairina työskentelyä varten, todisteet siitä, että:

- a) hänellä on perustiedot asianomaisen jäsenvaltion kielestä; tai
- b) hänellä on keskiasteen koulutus, ammattipätevyys tai että hän täyttää tarvittaessa säännellyn ammatin harjoittamisen ehdot kansallisessa lainsäädännössä vaaditun mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että au paireja voi sijoittaa ainoastaan au paireja välittävä organisaatio kansallisessa lainsäädännössä määritellyin edellytyksin.

4. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että isäntäperheen jäsenet eivät saa olla saman kansalaisuuden edustajia kuin kolmannen maan kansalainen, joka hakee maahanpääsyä au pairina työskentelyä varten, ja että heillä ei saa olla perhesiteitä asianomaiseen kolmannen maan kansalaiseen.

5. Au pairin tehtävien hoitamiseen käytettävien tuntien määrä voi olla enintään 25 tuntia viikossa. Au pairilla on oltava vähintään yksi vapaapäivä viikossa.

6. Jäsenvaltiot voivat määrätä au pairille taskurahana maksettavasta vähimmäismäärästä.

III LUKU

LUVAT JA OLESKELUN KESTO

17 artikla

Luvat

1. Jos lupa on oleskeluluvan muodossa, jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaista lomaketta ja merkittävä oleskelulupa "tutkija", "opiskelija", "vaihto-oppilas", "harjoittelija", "vapaaehtoistyöntekijä" tai "au pair".

2. Jos lupa on pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin muodossa, jäsenvaltioiden on tehtävä viisumitarran kohtaan "huomautuksia" merkintä siitä, että viisumi on myönnetty "tutkijaa", "opiskelijaa", "vaihto-oppilasta", "harjoittelijaa", "vapaaehtoistyöntekijää" tai "au pairia" varten.

3. Jos tutkija tai opiskelija tulee unioniin liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän tietyn unionin ohjelman tai monenvälisen ohjelman puitteissa taikka kahden tai useamman hyväksytyyn korkeakoulun välisen sopimuksen puitteissa, lupaan on tehtävä merkintä tästä ohjelmasta tai sopimuksesta.

4. Jos pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa myönnetään tutkijalle oleskeluluvan muodossa, jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaista lomaketta ja merkittävä oleskelulupa "tutkijoiden liikkuvuus". Jos pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa myönnetään tutkijalle pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin muodossa, jäsenvaltioiden on tehtävä viisumitarraan kohtaan "huomautuksia" merkintä "tutkijoiden liikkuvuus".

18 artikla

Luvan voimassaoloaika

1. Tutkijoille on myönnettävä lupa, joka on voimassa vähintään vuoden tai vastaanottosopimuksen keston ajan, mikäli se on lyhyempi. Lupa on uusittava, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

Liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin tai monenvälisen ohjelmien piiriin kuuluville tutkijoille on myönnettävä lupa, jonka kesto on vähintään kaksi vuotta tai yhtä pitkä kuin vastaanottosopimuksen kesto, jos se on lyhyempi. Jos 7 artiklassa säädettyt yleiset edellytykset eivät täyty kyseisten kahden vuoden aikana tai vastaanottosopimuksen keston aikana, sovelletaan tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa. Jäsenvaltioilla on oltava oikeus varmistaa, että 21 artiklassa säädetty luvan peruuttamisen perusteet eivät päde.

2. Opiskelijoille on myönnettävä lupa, joka on voimassa vähintään vuoden tai opintojen keston ajan, mikäli se on lyhyempi. Lupa on uusittava, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

Liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin tai monenvälisen ohjelmien tai kahden tai useamman korkeakoulun välisten sopimusten piiriin kuuluville opiskelijoille on myönnettävä lupa, jonka kesto on vähintään kaksi vuotta tai yhtä pitkä kuin opintojen kesto, jos se on lyhyempi. Jos 7 artiklassa säädettyt yleiset edellytykset eivät täyty kyseisten kahden vuoden aikana tai opintojen keston aikana, sovelletaan tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa. Jäsenvaltioilla on oltava oikeus varmistaa, että 21 artiklassa säädetty luvan peruuttamisen perusteet eivät päde.

3. Jäsenvaltiot voivat määrittää, että oleskeluaika opintoja varten ei saa kokonaiskestoltaan olla pidempi kuin niiden kansallisessa lainsäädännössä määritelty opintojen enimmäiskesto.

4. Vaihto-oppilaille on myönnettävä lupa, joka on kestoltaan yhtä pitkä kuin oppilasvaihto-ohjelma tai koulutushanke, jos se on lyhyempi kuin yksi vuosi, tai enintään yksi vuosi. Jäsenvaltiot voivat päättää sallia luvan uusimisen kerran oppilasvaihto-ohjelman tai koulutushankkeen loppuun saattamiseksi tarvittavaksi ajaksi, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

5. Au-paireille on myönnettävä lupa, joka on kestoltaan yhtä pitkä kuin au-pairin ja isäntäperheen välillä tehdyn sopimuksen kesto, jos se on lyhyempi kuin yksi vuosi, tai enintään yksi vuosi. Jäsenvaltiot voivat päättää sallia luvan uusimisen kerran enintään kuudeksi kuukaudeksi isäntäperheen esittämän perustellun pyynnön johdosta, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

6. Harjoittelijoille on myönnettävä lupa, joka on kestoltaan yhtä pitkä kuin harjoittelusopimus, jos se on lyhyempi kuin kuusi kuukautta, tai enintään kuusi kuukautta. Jos sopimus on kestoltaan pidempi kuin kuusi kuukautta, luvan voimassaolo voi olla kestoltaan yhtä pitkä kuin kyseinen asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen ajanjakso.

Jäsenvaltiot voivat päättää sallia luvan uusimisen kerran harjoittelun loppuun saattamiseksi tarvittavaksi ajaksi, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

7. Vapaaehtoistyöntekijöille on myönnettävä lupa, joka on kestoltaan yhtä pitkä kuin 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun sopimuksen kesto, jos se on lyhyempi kuin yhden vuoden, tai enintään yksi vuosi. Jos sopimus on kestoltaan pidempi kuin yksi vuosi, luvan voimassaolo voi olla kestoltaan yhtä pitkä kuin kyseinen asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen ajanjakso.

8. Jos asianomaisen kolmannen maan kansalaisen matkustusasiakirjan voimassaoloaika on lyhyempi kuin yksi vuosi tai 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lyhyempi kuin kaksi vuotta, jäsenvaltiot voivat päättää, että luvan voimassaoloaika voi olla enintään yhtä pitkä kuin matkustusasiakirjan voimassaoloaika.

9. Jos jäsenvaltiot sallivat maahantulon ja oleskelun ensimmäisenä vuonna pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin perusteella, oleskelulupahakemus on tehtävä ennen pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin voimassaolon päättymistä. Oleskelulupa on myönnettävä, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

19 artikla

Lisätiedot

1. Jäsenvaltiot voivat antaa lisätietoja paperimuodossa tai tallentaa tällaisia tietoja sähköisessä muodossa asetuksen (EY) N:o 1030/2002 4 artiklassa ja sen liitteessä olevassa a kohdan 16 alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Nämä tiedot voivat liittyä opiskelijan oleskeluun ja tämän direktiivin 24 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa opiskelijan taloudelliseen toimintaan ja niihin voi sisältyä erityisesti täydellinen luettelo jäsenvaltioista, joihin tutkija tai opiskelija aikoo mennä liikkuvuuden puitteissa, tai asiaankuuluvia tietoja liikkuvuustoimenpiteitä sisältävästä tietystä unionin tai monenvälisestä ohjelmasta taikka kahden tai useamman korkeakoulun välisestä sopimuksesta.

2. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava pitkäaikaista oleskelua varten myönnettyssä viisumissa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1683/95⁽¹⁾ olevan liitteen 12 kohdan mukaisesti.

IV LUKU

LUPIEN HYLKÄÄMISEN, PERUUTTAMISEN TAI UUSIMATTA JÄTTÄMISEN PERUSTEET

20 artikla

Hylkäysperusteet

1. Jäsenvaltioiden on hylättävä hakemus, jos:

- a) edellä 7 artiklassa säädetyt yleiset edellytykset tai tapaukseen sovellettavat, 8, 11, 12, 13, 14 ja 16 artiklassa säädetyt erityisedellytykset eivät täyty;
- b) esitetyt asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin, ne on väärennetyt tai niitä on muutettu;
- c) asianomaiset jäsenvaltiot sallivat maahanpääsyn ainoastaan hyväksytyyn vastaanottavan yksikön kautta, eikä kyseinen vastaanottava yksikkö ole saanut hyväksyntää.

2. Jäsenvaltiot voivat hylätä hakemuksen, jos:

- a) vastaanottava yksikkö, muu 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu elin tai 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu kolmas osapuoli, isäntäperhe tai au paireja välittävä organisaatio ei ole täyttänyt sosiaaliturvaan, verotukseen, työoikeuksiin tai työehtoihin liittyviä oikeudellisia velvoitteitaan;
- b) tapauksen mukaan vastaanottava yksikkö tai isäntäperhe, joka aikoo työllistää kolmannen maan kansalaisen, ei täytä asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisia työehtoja;
- c) vastaanottavalle yksikölle, muulle 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulle elimelle tai 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettulle kolmannelle osapuolelle, isäntäperheelle tai au paireja välittäväälle organisaatiolle on kansallisen lainsäädännön mukaisesti määrätty seuraamuksia pimeän työn tai laittoman työnteon vuoksi;
- d) vastaanottava yksikkö on perustettu tai toimii pääasiassa tämän direktiivin soveltamisalan piiriin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten maahantulon helpottamista varten;
- e) vastaanottavan yksikön yritystä ollaan tapauksen mukaan likvidoimassa tai se on likvidoitu kansallisten maksukyvyttömyyslakien mukaisesti tai jos mitään taloudellista toimintaa ei ole;
- f) jäsenvaltiolla on todisteita tai vakavia ja objektiivisia perusteita, joilla se voi osoittaa, että kolmannen maan kansalainen tulee maahan muista kuin niistä syistä, joiden vuoksi hän hakee maahanpääsyä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1683/95, annettu 29 päivänä toukokuuta 1995, yhtenäisestä viisumin kaavasta (EYVL L 164, 14.7.1995, s. 1).

3. Jos kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä solmiakseen työsuhteen jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio voi varmistaa, voitaisiinko kyseiseen toimeen palkata asianomaisen jäsenvaltion tai unionin kansalainen taikka tässä jäsenvaltiossa laillisesti asuva kolmannen maan kansalainen, jolloin se voi hylätä hakemuksen. Tätä kohtaa sovelletaan rajoittamatta unionin kansalaisten etuuskohtelun periaatetta sellaisena kuin se on ilmaistuna asianomaisten liittymisasiakirjojen asiaa koskeissa määräyksissä.

4. Kaikissa hakemuksen hylkäämisestä tehtävissä päätöksissä on otettava huomioon tapauksen erityiset olosuhteet ja noudatettava suhteellisuusperiaatetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

21 artikla

Luvan peruuttamisen tai uusimatta jättämisen perusteet

1. Jäsenvaltioiden on peruutettava lupa tai tarvittaessa jätettävä se uusimatta, jos:
 - a) kolmannen maan kansalainen ei enää täytä 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, 7 artiklan 6 kohtaa lukuun ottamatta, taikka 8, 11, 12, 13, 14 tai 16 artiklassa säädettyjä asiaankuuluvia erityisedellytyksiä tai 18 artiklassa säädettyjä edellytyksiä;
 - b) esitetyt luvat tai asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin tai ne on väärennetty tai niitä on muutettu;
 - c) asianomainen jäsenvaltio sallii maahanpääsyn ainoastaan hyväksytyyn vastaanottavan yksikön kautta, eikä kyseinen vastaanottava yksikkö ole saanut hyväksyntää;
 - d) kolmannen maan kansalainen on maassa muuta kuin sitä tarkoitusta varten, jonka perusteella hänelle on myönnetty lupa oleskeluun.
2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa tai jättää luvan uusimatta, jos:
 - a) vastaanottava yksikkö tai muu 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu elin taikka 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu kolmas osapuoli, isäntäperhe tai au-paireja välittävä organisaatio ei ole täyttänyt sosiaaliturvaan, verotukseen, työoikeuksiin tai työehtoihin liittyviä oikeudellisia velvoitteitaan;
 - b) tapauksen mukaan vastaanottava yksikkö tai isäntäperhe, joka aikoo työllistää kolmannen maan kansalaisen, ei täytä asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisia työehtoja;
 - c) vastaanottavalle yksikölle, muulle 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulle elimelle tai 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettulle kolmannelle osapuolelle, isäntäperheelle tai au-paireja välittäväälle organisaatiolle on asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti määrätty seuraamuksia pimeän työn tai laittoman työnteon vuoksi;
 - d) vastaanottava yksikkö on perustettu tai toimii pääasiassa tämän direktiivin soveltamisalan piiriin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten maahantulon helpottamista varten;
 - e) vastaanottavan yksikön yritystä ollaan tapauksen mukaan likvidoimassa tai se on likvidoitu kansallisten maksukyvyttömyyslakien mukaisesti tai jos mitään taloudellista toimintaa ei ole;
 - f) opiskelija ei noudata 24 artiklassa säädettyjä taloudellisen toiminnan harjoittamista koskevia aikarajoja tai hänen opiskelunsa ei edisty asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti riittävällä tavalla.
3. Jos lupa perutaan arvioitaessa 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettulla tavalla, ettei asianomaisissa opinnoissa ole tapahtunut edistystä, jäsenvaltio voi neuvotella asiasta vastaanottavan yksikön kanssa.
4. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa luvan tai jättää sen uusimatta yleiseen järjestykseen, yleiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen perustuvista syistä.

5. Jos kolmannen maan kansalainen hakee luvan uusimista voidakseen solmia työsuhteen tai jatkaa sitä jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio voi varmistaa, voitaisiinko kyseiseen toimeen palkata asianomaisen jäsenvaltion tai unionin kansalainen taikka tässä jäsenvaltiossa pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen, jolloin jäsenvaltiot voivat jättää luvan uusimatta; tämä ei kuitenkaan koske tutkijoita, jotka jatkavat työsuhdettaan samassa vastaanottavassa yksikössä. Tätä kohtaa sovelletaan rajoittamatta unionin kansalaisten etuuskohtelun periaatetta, sellaisena kuin se on ilmaistuna asianomaisten liittymisasiakirjojen asiaa koskevilla määräyksillä.

6. Jos jäsenvaltio aikoo perua tai jättää uusimatta opiskelijalle myönnetyn luvan 2 kohdan a, c, d tai e alakohdan mukaisesti, opiskelijalle on annettava mahdollisuus tehdä hakemus siinä tarkoituksessa, että toinen korkeakoulu ottaa hänet vastaan vastaavan opinto-ohjelman suorittamiseksi, jotta hän voi saattaa opintonsa päätökseen. Opiskelijan on sallittava oleskella asianomaisen jäsenvaltion alueella, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet hänen hakemustaan koskevan päätöksen.

7. Kaikissa luvan hylkäämisestä tai sen uusimatta jättämisestä tehtävissä päätöksissä on otettava huomioon tapauksen erityiset olosuhteet ja noudatettava suhteellisuusperiaatetta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

V LUKU

OIKEUDET

22 artikla

Yhdenvertainen kohtelu

1. Tutkijoilla on oikeus yhdenvertaiseen kohteluun asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten kanssa direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tutkijoiden yhdenvertaista kohtelua:
 - a) direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla jättämällä sen soveltamisalan ulkopuolelle opintotuet ja -lainat sekä toimeentulotuet ja -lainat tai muut tuet ja lainat,
 - b) direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla olemalla myöntämättä perhe-etuuksia tutkijoille, joille on myönnetty lupa oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella enintään kuuden kuukauden ajan,
 - c) direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla rajoittamalla yhdenvertaisen kohtelun soveltamisen tapauksiin, joissa niiden perheenjäsenten rekisteröity tai tavanomainen asuinpaikka, joista tutkija vaatii etuuksia, on asianomaisen jäsenvaltion alueella,
 - d) direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla rajoittamalla asunnon saantia.
3. Harjoittelijoilla, vapaaehtoistyöntekijöillä ja au-paireilla, joiden katsotaan olevan työsuhteessa asianomaisessa jäsenvaltiossa, samoin kuin opiskelijoilla on oikeus yhdenvertaiseen kohteluun asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten kanssa direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti mainitun artiklan 2 kohdassa säädetyin rajoituksin.
4. Harjoittelijoilla, vapaaehtoistyöntekijöillä ja au-paireilla, joiden ei katsota olevan työsuhteessa asianomaisessa jäsenvaltiossa, samoin kuin vaihto-oppilailta on kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen oikeus yhdenvertaiseen kohteluun yleisesti tarjolla olevien tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan osalta ja tarvittaessa oikeus tutkintojen, todistusten ja muun ammattipätevyyden tunnustamiseen jäsenvaltioiden asiaankuuluvien kansallisten menettelyjen mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla myöntämättä heille yhdenvertaista kohtelua asunnon saantia koskevilla menettelyillä ja/tai julkisten työvoimatoimistojen tarjoamissa palveluissa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

23 artikla

Tutkijoiden opetustyö

Tutkija voi tutkimustoiminnan ohella opettaa asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetyin mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että opetusta saa antaa enintään tietyn tuntimäärän tai tietyn määrän päiviä.

24 artikla

Opiskelijoiden taloudellinen toiminta

1. Opiskelijoille on annettava opiskeluun käyttämänsä ajan ulkopuolella oikeus toimia palkattuina työntekijöinä ja heille voidaan antaa oikeus harjoittaa taloudellista toimintaa itsenäisinä ammatinharjoittajina noudattaen asianomaiseen toimintaan asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavia sääntöjä ja edellytyksiä, ottaen huomioon 3 kohdassa säädetyt rajoitukset.
2. Jäsenvaltiot myöntävät tarvittaessa opiskelijoille ja/tai työnantajille edeltäkin luvan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.
3. Kukin jäsenvaltio vahvistaa tällaisen toiminnan harjoittamiseen sallitun enimmäisajan joko tunteina viikossa taikka päivinä tai kuukausina vuodessa. Enimmäisajan on oltava vähintään 15 tuntia viikossa tai vastaava määrä päiviä tai kuukausia vuodessa. Asianomaisen jäsenvaltion työmarkkinoilla vallitseva tilanne voidaan ottaa huomioon.

25 artikla

Tutkijoiden ja opiskelijoiden oleskelu työnhakua tai yrittäjyyttä varten

1. Saatuaan tutkimustyönsä tai opiskelunsa päätökseen tutkijoilla ja opiskelijoilla on mahdollisuus jäädä sen jäsenvaltion alueelle, joka on myöntänyt luvan 17 artiklan nojalla, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun oleskeluluvan perusteella, vähintään yhdeksäksi kuukaudeksi etsiäkseen työtä tai perustaakseen yrityksen.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää vähimmäistason tutkinnosta, joka opiskelijalla on oltava suoritettuna, jotta hän voi hyötyä tämän artiklan soveltamisesta. Taso ei saa olla korkeampi kuin eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten ⁽¹⁾ taso 7.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua maahan jäämistä varten jäsenvaltioiden on tutkijan tai opiskelijan hakemuksesta myönnettävä oleskelulupa kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaisesti, jos tämän direktiivin 7 artiklan 1 kohdan a, c, d ja e alakohdassa, 7 artiklan 6 kohdassa ja tarvittaessa 7 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät edelleen. Jäsenvaltioiden on tutkijoiden osalta vaadittava tutkimusorganisaatiolta vahvistus tutkimustoiminnan päätökseen saattamisesta ja opiskelijoiden osalta todisteet korkeakoulututkintotodistuksen tai todistuksen tai muun muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan saamisesta. Tapauksen mukaan ja edellyttäen, että 26 artiklan säännökset edelleen täyttyvät, kyseisessä artiklassa tarkoitettu oleskelulupa uusitaan vastaavasti.
4. Jäsenvaltiot voivat hylätä hakemuksen tämän artiklan nojalla, jos:
 - a) edellä 3 kohdassa ja tapauksen mukaan 2 ja 5 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty,
 - b) esitetyt asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin, väärennetty tai niitä on muutettu.
5. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tutkijan tai opiskelijan ja tarvittaessa tutkijan perheenjäseniä koskeva tämän artiklan mukainen hakemus on tehtävä vähintään 30 päivää ennen 17 tai 26 artiklan mukaisesti myönnetyn luvan voimassaolon päättymistä.
6. Jos korkeakoulututkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista pätevyyttä osoittavaa asiakirjaa tai tutkimusorganisaation vahvistusta tutkimustoiminnan loppuun saamisesta ei ole saatavilla ennen 17 artiklan mukaisesti myönnetyn luvan voimassaolon päättymistä ja kaikki muut edellytykset täyttyvät, jäsenvaltioiden on sallittava kolmannen maan kansalaisen oleskella alueelleen, jotta tämä voi toimittaa tällaiset todisteet kansallisen lainsäädännön mukaisen kohtuullisen ajan kuluessa.
7. Vähintään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun asianomainen jäsenvaltio on myöntänyt tämän artiklan mukaisen oleskeluluvan, jäsenvaltio voi vaatia kolmannen maan kansalaista osoittamaan, että tällä on todellinen mahdollisuus työllistyä tai käynnistää yritystoiminta.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että työpaikka, jota kolmannen maan kansalainen hakee tai yritys, jota hän on perustamassa, vastaa tasoltaan tehtyä tutkimusta tai suoritettuja opintoja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi (EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1).

8. Jos 3 ja 7 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty, jäsenvaltiot voivat peruuttaa kolmannen maan kansalaisen oleskeluluvan ja tapauksen mukaan tämän perheenjäsenten oleskeluluvat kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

9. Toiset jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä artiklaa tutkijoihin ja tapauksen mukaan tutkijan perheenjäseniin tai opiskelijoihin, jotka oleskelevat tai ovat oleskelleet asianomaisessa toisessa jäsenvaltiossa 28, 29, 30 tai 31 artiklan mukaisesti.

26 artikla

Tutkijoiden perheenjäsenet

1. Jotta tutkijoiden perheenjäsenet voisivat tulla tutkijan mukana ensimmäiseen jäsenvaltioon tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskevilla tapauksissa toiseen jäsenvaltioon, jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivin 2003/86/EY säännöksiä tässä artiklassa säädetyn poikkeuksin.

2. Direktiivin 2003/86/EY 3 artiklan 1 kohdasta ja 8 artiklasta poiketen perheenjäsenille myönnettävää oleskelulupaa ei saa tehdä riippuvaiseksi siitä, että tutkijalla on oltava kohtuulliset mahdollisuudet saada pysyvä oleskeluoikeus, eikä siitä, että tietty oleskelun vähimmäisaika pitäisi olla ylittynyt.

3. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, niissä tarkoitettuja kotoutumisedellytyksiä ja kotouttamistoimenpiteitä voidaan soveltaa vasta sen jälkeen, kun asianomaisille henkilöille on myönnetty oleskelulupa.

4. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 5 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltion on myönnettävä, jos perheenyhdistämisen edellytykset täyttyvät, perheenjäsenten oleskeluluvat 90 päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin täydellinen hakemus tehtiin. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen käsittelee perheenjäsenten hakemuksen samaan aikaan kuin tutkijan maahantuloa tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan hakemuksen tapauksissa, joissa perheenjäsenten lupahakemus tehdään samaan aikaan. Perheenjäseniä koskeva oleskelulupa myönnetään ainoastaan, jos tutkijalle myönnetään 17 artiklan mukainen lupa.

5. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, perheenjäsenten oleskelulupien voimassaoloaika päättyy pääsääntöisesti tutkijan luvan voimassaolon päättyessä. Tämä koskee tapauksen mukaan myös 25 artiklan mukaisia lupia, jotka on myönnetty tutkijalle työnhakua tai yrittäjyyttä varten. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että perheenjäsenten matkustusasiakirjojen voimassaoloaika kattaa vähintään aiotun oleskelun keston.

6. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 14 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä säädetään, ensimmäinen jäsenvaltio tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskevilla tapauksissa toinen jäsenvaltio ei saa soveltaa perheenjäsenten työmarkkinoille pääsyyn aikarajaa, lukuun ottamatta poikkeuksellisia olosuhteita, kuten erityisen korkea työttömyysaste.

VI LUKU

LIKKUVUUS JÄSENVALTIOIDEN VÄLILLÄ

27 artikla

EU:n sisäinen liikkuvuus

1. Kolmannen maan kansalainen, jolla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän unionin tai monenvälisen ohjelman tai kahden tai useamman korkeakoulun välisen sopimuksen puitteissa suoritettavaa opiskelua tai tutkimuksen tekemistä varten, voi saapua yhteen tai useampaan toiseen jäsenvaltioon ja oleskella siellä suorittaakseen siellä osan opinnoista tai tutkimuksesta tämän luvan sekä voimassa olevan matkustusasiakirjan perusteella 28, 29 ja 31 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti ja jollei 32 artiklasta muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen liikkuvuuden aikana tutkijat voivat tutkimustoiminnan ohella opettaa ja opiskelijat voivat opintojensa ohella työskennellä yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa 23 ja 24 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

3. Jos tutkija siirtyy toiseen jäsenvaltioon 28 tai 29 artiklan nojalla, perheenjäsenille, joille on myönnetty 26 artiklan mukainen oleskelulupa, on annettava oikeus siirtyä tutkijan mukana tutkijan liikkuvuuden puitteissa 30 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

28 artikla

Tutkijoiden lyhytaikainen liikkuvuus

1. Tutkijoilla, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa, on oikeus oleskella yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa suorittaakseen siellä osan tutkimuksestaan jossakin tutkimusorganisaatiossa enintään 180 päivän ajan minkä tahansa 360 päivän jakson aikana jäsenvaltiota kohden edellyttäen, että tässä artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät.

2. Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että tutkija, ensimmäisessä jäsenvaltiossa sijaitseva tutkimusorganisaatio tai toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva tutkimusorganisaatio ilmoittaa ensimmäisen ja toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tutkijan aikomuksesta suorittaa osan tutkimuksesta toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaatiossa.

Tällaisissa tapauksissa toisen jäsenvaltion on sallittava, että ilmoittaminen tapahtuu:

- a) joko hakemisajankohtana ensimmäisessä jäsenvaltiossa, kun liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon on siinä vaiheessa jo suunnitteilla; tai
- b) sen jälkeen kun ensimmäinen jäsenvaltio on sallinut tutkijan maahanpääsyn, heti kun aiottu liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon on tiedossa.

3. Jos ilmoitus on tehty 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja jos toinen jäsenvaltio ei ole ilmoittanut ensimmäiselle jäsenvaltiolle vastustavansa liikkuvuutta 7 kohdan mukaisesti, tutkijan liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon voi toteutua milloin tahansa luvan voimassaoloaikana.

4. Jos ilmoitus on tehty 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, liikkuvuus voidaan aloittaa toiselle jäsenvaltiolle ilmoittamisen jälkeen välittömästi tai milloin tahansa sen jälkeen luvan voimassaoloaikana.

5. Ilmoituksen mukana on toimitettava voimassaoleva matkustusasiakirja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sekä ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassaoleva lupa, joka kattaa liikkuvuuden ajanjakson.

6. Toinen jäsenvaltio voi edellyttää, että ilmoituksen mukana toimitetaan seuraavat asiakirjat ja tiedot:

- a) edellä 10 artiklassa tarkoitettu ensimmäisessä jäsenvaltiossa tehty vastaanottosopimus tai, jos toinen jäsenvaltio sitä vaatii, toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaation kanssa tehty vastaanottosopimus;
- b) liikkuvuuden suunniteltu kesto ja ajankohta, jos niitä ei ole mainittu vastaanottosopimuksessa;
- c) todisteet siitä, että tutkijalla on 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty sairausvakuutus kaikkien niiden riskien varalta, joiden osalta kyseisen jäsenvaltion kansalaiset yleensä on vakuutettu;
- d) todisteet siitä, että tutkijalla on 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti riittävät varat oleskeluajalleen toimeentuloaan varten ilman että hänen tarvitsee turvautua kyseisen jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmään sekä riittävät varat ensimmäiseen jäsenvaltioon suuntautuvaa paluumatkaansa varten 32 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ilmoittava taho toimittaa kyseisen tutkijan osoitetiedot toisen jäsenvaltion alueella ennen liikkuvuuden alkamista.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ilmoittava taho esittää asiakirjat asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

7. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten perusteella toinen jäsenvaltio voi vastustaa tutkijan liikkuvuutta alueelleen 30 päivän kuluessa täydellisen ilmoituksen vastaanottamisesta, jos:

- a) edellä 5 kohdassa ja tapauksen mukaan 6 kohdassa säädetty edellytykset eivät täyty;
- b) jokin 20 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan tai mainitun artiklan 2 kohdan mukaisista hylkäysperusteista pätee;
- c) edellä 1 kohdassa tarkoitettu oleskelun enimmäiskesto on täyttynyt.

8. Tutkijoilta, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, on evättävä pääsy toisen jäsenvaltion alueelle ja lupa oleskella siellä.

9. Toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä kirjallisesti ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoittavalle taholle siitä, että ne vastustavat kyseessä olevaa liikkuvuutta. Jos toinen jäsenvaltio vastustaa liikkuvuutta 7 kohdan nojalla, eikä liikkuvuus ole vielä toteutunut, tutkijalle ei myönnetä oikeutta suorittaa osaa tutkimuksesta toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaatiossa. Jos liikkuvuus on jo toteutunut, sovelletaan 32 artiklan 4 kohtaa.

10. Vastustamista varten asetetun määräajan päätyttyä toinen jäsenvaltio voi myöntää tutkijalle asiakirjan, jolla osoitetaan, että tällä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella ja käyttää tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksiaan.

29 artikla

Tutkijoiden pitkäaikainen liikkuvuus

1. Niiden tutkijoiden osalta, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa ja jotka aikovat oleskella yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa yli 180 päivää jäsenvaltiota kohti suorittaakseen osan tutkimuksestaan siellä missä hyvänsä tutkimusorganisaatiossa, toisen jäsenvaltion on joko:

- a) sovellettava 28 artiklaa ja sallittava tutkijan oleskella alueella ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan perusteella ja sen voimassaolon ajan; tai
- b) sovellettava 2–7 kohdassa säädettyä menettelyä.

Toinen jäsenvaltio voi määrittää tutkijan pitkäaikaiselle liikkuvuudelle enimmäisajan, jonka on oltava vähintään 360 päivää.

2. Kun tehdään pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva hakemus:

- a) toinen jäsenvaltio voi vaatia tutkijaa, ensimmäisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa tutkimusorganisaatiota tai toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa tutkimusorganisaatiota toimittamaan seuraavat asiakirjat:
 - i) voimassa oleva matkustusasiakirja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sekä ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa;
 - ii) todisteet siitä, että tutkijalla on 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty sairausvakuutus kaikkien niiden riskien varalta, joiden osalta kyseisen jäsenvaltion kansalaiset yleensä on vakuutettu;
 - iii) todisteet siitä, että tutkijalla on 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti riittävät varat koko oleskeluajalleen toimeentuloaan varten ilman että hänen tarvitsee turvautua kyseisen jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmään sekä riittävät varat ensimmäiseen jäsenvaltioon suuntautuvaa paluumatkaansa varten 32 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - iv) edellä 10 artiklassa tarkoitettu ensimmäisessä jäsenvaltiossa tehty vastaanottosopimus tai, jos toinen jäsenvaltio sitä vaatii, toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaation kanssa tehty vastaanottosopimus;
 - v) liikkuvuuden suunniteltu kesto ja ajankohta, jos niitä ei ole mainittu hakijan esittämissä asiakirjoissa.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia hakijaa ilmoittamaan alueellaan sijaitsevan asianomaisen tutkijan osoitteen. Jos toisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan osoitteen ilmoittamista hakemisajankohtana ja asianomainen tutkija ei vielä tiedä tulevaa osoitettaan, asianomaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä väliaikaisen osoitteen ilmoittaminen. Tällaisessa tapauksessa tutkijan on toimitettava pysyvä osoitteensa viimeistään pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan luvan myöntämisaikajakohtana.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että hakija esittää asiakirjat asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

- b) toisen jäsenvaltion on tehtävä päätös pitkäaikaista liikkuvuutta koskevasta hakemuksesta ja annettava päätös kirjallisena tiedoksi hakijalle mahdollisimman pian ja viimeistään 90 vuorokauden kuluttua siitä päivästä, jolloin täydellinen hakemus tehtiin toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille;
- c) tutkijalta ei edellytetä, että hän poistuu jäsenvaltioiden alueelta tehdäkseen hakemuksen eikä häneen sovelleta viisumivaatimusta;

- d) tutkijan on saatava tehdä osan tutkimusta toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaatiossa, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet päätöksen pitkäaikaista liikkuvuutta koskevasta hakemuksesta edellyttäen, että:
- i) edellä olevan 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ajanjakso ei ole päättynyt eikä ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan voimassaolo ole päättynyt; ja
 - ii) täydellinen hakemus on tehty toiselle jäsenvaltiolle viimeistään 30 vuorokautta ennen kuin tutkijan pitkäaikainen liikkuvuus alkaa, jos toinen jäsenvaltio tätä vaatii;
- e) pitkäaikaista liikkuvuutta koskevaa hakemusta ja lyhytaikaista liikkuvuutta koskevaa ilmoitusta ei saa tehdä samaan aikaan. Kun tarve pitkäaikaiseen liikkuvuuteen syntyy tutkijan lyhytaikaisen liikkuvuuden jo alettua, toinen jäsenvaltio voi pyytää, että pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva hakemus tehdään vähintään 30 vuorokautta ennen lyhytaikaisen liikkuvuusjakson päättymistä.
3. Toinen jäsenvaltio voi hylätä pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan hakemuksen, jos
- a) edellä olevan 2 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty;
 - b) jokin 20 artiklan mukaisista hylkäysperusteista pätee kyseisen artiklan 1 kohdan a alakohtaa lukuun ottamatta;
 - c) ensimmäisen jäsenvaltion tutkijalle myöntämän luvan voimassaolo päättyy menettelyn aikana; tai
 - d) tapauksen mukaan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu oleskelun enimmäiskesto on täyttynyt.
4. Tutkijoilta, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, on evättävä pääsy toisen jäsenvaltion alueelle ja lupa oleskella siellä.
5. Jos toinen jäsenvaltio tekee myönteisen päätöksen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pitkäaikaista liikkuvuutta koskevasta hakemuksesta, tutkijalle on myönnettävä lupa 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kun pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa myönnetään, toinen jäsenvaltio ilmoittaa siitä ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.
6. Toinen jäsenvaltio voi peruuttaa pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan luvan, jos:
- a) tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tai 4 kohdassa säädetyt edellytykset eivät tai eivät enää täyty; tai
 - b) jokin 21 artiklan mukaisista luvan peruuttamista koskevista syistä pätee lukuun ottamatta kyseisen artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 2 kohdan f alakohtaa sekä 3, 5 ja 6 kohtaa.
7. Kun jäsenvaltio tekee päätöksen pitkäaikaisesta liikkuvuudesta, 34 artiklan 2–5 kohtaa sovelletaan vastaavasti.

30 artikla

Tutkijoiden perheenjäsenen liikkuvuus

1. Tutkijan perheenjäsenillä, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa, on oikeus maahantuloon ja oleskeluun tutkijan mukana yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa.
2. Kun toinen jäsenvaltio soveltaa 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoitusmenettelyä, sen on vaadittava seuraavien asiakirjojen ja tietojen toimittamista:
 - a) edellä olevan 28 artiklan 5 kohdan ja 6 kohdan b, c ja d alakohdan nojalla vaaditut asiakirjat ja tiedot, jotka koskevat tutkijan mukana olevia perheenjäseniä;
 - b) todisteet siitä, että perheenjäsenet ovat oleskelleet ensimmäisessä jäsenvaltiossa tutkijan perheenjäseninä 26 artiklan mukaisesti.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ilmoittaja esittää asiakirjat asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

Toinen jäsenvaltio voi vastustaa perheenjäsenen liikkuvuutta alueellaan, jos ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty. Edellä olevan 28 artiklan 7 kohdan b ja c alakohtaa ja 9 kohtaa sovelletaan perheenjäseniin vastaavasti.

3. Jos toinen jäsenvaltio soveltaa 29 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menettelyä, tutkijan tai tutkijan perheenjäsenen on tehtävä hakemus toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Toisen jäsenvaltion on vaadittava, että hakija toimittaa seuraavat perheenjäseniä koskevat asiakirjat ja tiedot:

- a) edellä 29 artiklan 2 kohdan a alakohdan i, ii, iii ja v alakohdan mukaisesti vaaditut asiakirjat ja tiedot, jotka koskevat tutkijan mukana olevia perheenjäseniä;
- b) todisteet siitä, että perheenjäsen on oleskellut ensimmäisessä jäsenvaltiossa tutkijan perheenjäsenenä 26 artiklan mukaisesti.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että hakija esittää edellä luetellut asiakirjat asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

Toinen jäsenvaltio voi hylätä perheenjäsenen pitkäaikaista liikkuvuutta alueellaan koskevan hakemuksen, jos ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty. Edellä olevan 29 artiklan 2 kohdan b ja c alakohtaa, 3 kohdan b, c ja d alakohtaa, 5 kohtaa, 6 kohdan b alakohtaa ja 7 kohtaa sovelletaan näihin perheenjäseniin vastaavasti.

Perheenjäsenen pitkäaikaista liikkuvuutta koskevien lupien voimassaolo päättyy pääsääntöisesti, kun toisen jäsenvaltion tutkijalle myöntämän luvan voimassaolo päättyy.

Perheenjäsenille myönnetty pitkäaikaista liikkuvuutta koskevat luvat voidaan peruuttaa tai niiden uusiminen evätä, jos pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa, joka on myönnetty tutkijalle, jonka mukana he ovat tulleet, peruutetaan tai sen uusiminen evätään, eikä perheenjäsenillä ole itsenäistä oikeutta oleskeluun.

4. Perheenjäseniltä, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, on evättävä pääsy toisen jäsenvaltion alueelle ja lupa oleskella siellä.

31 artikla

Opiskelijoiden liikkuvuus

1. Opiskelijoilla, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa ja jotka kuuluvat liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän unionin tai monenvälisen ohjelman tai kahden tai useamman korkeakoulun välisen sopimuksen piiriin, on oltava oikeus maahantuloon ja oleskeluun yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa suorittaakseen siellä osan korkeakouluopinnoistaan enintään 360 päivän pituisen jakson aikana jäsenvaltiota kohden edellyttäen, että 2–10 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Opiskelijan, joka ei kuulu liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän unionin tai monenvälisen ohjelman tai kahden tai useamman korkeakoulun välisen sopimuksen piiriin, on tehtävä lupahakemus, joka koskee toiseen jäsenvaltioon pääsyä ja siellä oleskelua, jotta he voivat suorittaa osan opinnoista siellä sijaitsevassa korkeakoulussa 7 ja 11 artiklan mukaisesti.

2. Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ensimmäisessä jäsenvaltiossa sijaitseva korkeakoulu, toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva korkeakoulu tai opiskelija ilmoittaa ensimmäisen ja toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille opiskelijan aikomuksesta suorittaa osa opinnoista toisen jäsenvaltion korkeakoulussa.

Tällaisissa tapauksissa toisen jäsenvaltion on sallittava, että ilmoittaminen tapahtuu:

- a) joko hakemisajankohtana ensimmäisessä jäsenvaltiossa, kun liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon on siinä vaiheessa jo suunnitteilla; tai
- b) sen jälkeen kun ensimmäinen jäsenvaltio on sallinut opiskelijan maahanpääsyn, heti kun aiottu liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon on tiedossa.

3. Jos ilmoitus on tehty 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja jos toinen jäsenvaltio ei ole ilmoittanut ensimmäiselle jäsenvaltiolle vastustavansa liikkuvuutta 7 kohdan mukaisesti, opiskelijan liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon voi toteutua milloin tahansa luvan voimassaoloaikana.

4. Jos ilmoitus on tehty 2 kohdan b alakohdan mukaisesti ja jos toinen jäsenvaltio ei ole ilmoittanut kirjallisesti vastustavansa opiskelijan liikkuvuutta 7 ja 9 kohdan mukaisesti, liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon katsotaan hyväksytyksi ja voi toteutua.

5. Ilmoituksen mukana on toimitettava voimassa oleva matkustusasiakirja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sekä ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa, joka kattaa liikkuvuuden ajanjakson kokonaisuudessaan.

6. Toinen jäsenvaltio voi edellyttää, että ilmoituksen mukana toimitetaan seuraavat asiakirjat ja tiedot:

- a) todisteet siitä, että opiskelija suorittaa osan opinnoista toisessa jäsenvaltiossa liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän unionin tai monenvälisen ohjelman tai kahden tai useamman korkeakoulun välisen sopimuksen puitteissa, sekä todisteet siitä, että opiskelija on hyväksytty toisen jäsenvaltion korkeakouluun;
- b) liikkuvuuden suunniteltu kesto ja ajankohta, jos niitä ei ole mainittu a kohdassa;
- c) todisteet siitä, että opiskelijalla on 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty sairausvakuutus kaikkien niiden riskien varalta, joiden osalta kyseisen jäsenvaltion kansalaiset yleensä on vakuutettu;
- d) todisteet siitä, että opiskelijalla on 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti riittävät varat oleskeluajalle toimeentuloa varten ilman että hänen tarvitsee turvautua kyseisen jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmään sekä riittävät varat opiskelukustannuksia ja ensimmäiseen jäsenvaltioon suuntautuvaa paluumatkaa varten 32 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- e) tarvittaessa todisteet siitä, että hän on maksanut korkeakoulun vaatimat maksut.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ilmoittava taho toimittaa kyseisen opiskelijan osoitetiedot toisen jäsenvaltion alueella ennen liikkuvuuden alkamista.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ilmoittava taho esittää asiakirjat asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

7. Edellä 2 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen perusteella toinen jäsenvaltio voi vastustaa opiskelijan liikkuvuutta alueelleen 30 päivän kuluessa täydellisen ilmoituksen vastaanottamisesta, jos:

- a) 5 tai 6 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty;
- b) jokin 20 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan tai kyseisen artiklan 2 kohdan mukaisista hylkäysperusteista pätee;
- c) edellä 1 kohdassa tarkoitettu oleskelun enimmäiskesto on täyttynyt.

8. Opiskelijoilta, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, on evättävä pääsy toisen jäsenvaltion alueelle ja lupa oleskella siellä.

9. Toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä kirjallisesti ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoittavalle taholle siitä, että ne vastustavat kyseessä olevaa liikkuvuutta. Jos toinen jäsenvaltio vastustaa liikkuvuutta 7 kohdan nojalla, opiskelijalle ei myönnetä oikeutta suorittaa osaa opinnoista toisen jäsenvaltion korkeakoulussa.

10. Vastustamista varten asetetun määräajan päätyttyä toinen jäsenvaltio voi myöntää opiskelijalle asiakirjan, jossa osoitetaan, että tällä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella ja käyttää tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksiaan.

32 artikla

Liikkuvuutta koskevat takeet ja seuraamukset

1. Jos tutkimusta tai opiskelua koskevan luvan myöntävät sellaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, joka ei sovelle Schengenin säännöstöä täysimääräisesti, ja tutkija tai opiskelija ylittää ulkorajan päästäkseen liikkuvuuden puitteissa toiseen jäsenvaltioon, toisen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava oikeus vaatia todisteena liikkuvuudesta ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa ja

- a) jäljennös edellä olevan 28 artiklan 2 kohdan tai 31 artiklan 2 kohdan mukaisesta ilmoituksesta, tai
- b) toisen jäsenvaltion salliessa liikkuvuuden ilman ilmoitusta todisteet siitä, että opiskelija suorittaa osan opinnoista toisessa jäsenvaltiossa liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän unionin tai monenvälisen ohjelman tai kahden tai useamman yliopiston välisen sopimuksen puitteissa, tai tutkijoiden osalta joko jäljennös vastaanottosopimuksesta, jossa täsmennetään tutkijan liikkuvuutta koskevat tiedot, tai jos liikkuvuutta koskevia tietoja ei ole täsmennetty vastaanotto-sopimuksessa, toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaation lähettämä kirje, jossa täsmennetään vähintään EU:n sisäisen liikkuvuuden kesto sekä tutkimusorganisaation sijainti toisessa jäsenvaltiossa.

Tutkijan perheenjäsenen ollessa kyseessä toisen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava oikeus vaatia todisteeksi liikkuvuudesta ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa sekä jäljennös 30 artiklan 2 kohdan mukaisesta ilmoituksesta tai todisteet siitä, että he siirtyvät tutkijan mukana.

2. Jos ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat luvan, niiden on tapauksen mukaan ilmoitettava siitä viipymättä toisen jäsenvaltion viranomaisille.

3. Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että toisen jäsenvaltion vastaanottava yksikkö, tutkija tai opiskelija ilmoittaa sille mahdollisista muutoksista, jotka vaikuttavat edellytyksiin, joiden perusteella liikkuvuuden sallittiin toteutua.

4. Jos tutkija tai tapauksen mukaan hänen perheenjäsenensä taikka opiskelija eivät tai eivät enää täytä liikkuvuuden edellytyksiä,

a) toinen jäsenvaltio voi vaatia, että tutkija tai tapauksen mukaan hänen perheenjäsenensä taikka opiskelija lopettavat viipymättä kaiken toimintansa ja poistuvat sen alueelta;

b) ensimmäinen jäsenvaltio sallii toisen jäsenvaltion pyynnöstä tutkijan ja tapauksen mukaan hänen perheenjäsenensä taikka opiskelijan uuden maahantulon ilman muodollisuuksia ja viipymättä. Tätä sovelletaan myös, jos ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan voimassaolo on päättynyt tai lupa on peruutettu toisessa jäsenvaltiossa tapahtuneen liikkuvuuden aikana.

5. Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavan jäsenvaltion on haettava tietoa Schengenin tietojärjestelmästä silloin, kun tutkija tai hänen perheenjäsenensä taikka opiskelija ylittää/ylittävät sen ulkorajan. Kyseisen jäsenvaltion on evättävä maahantulo tai vastustettava sellaisten henkilöiden liikkuvuutta, joista on annettu Schengenin tietojärjestelmässä kuulutus maahantulon ja oleskelun epäämiseksi.

VII LUKU

MENETTELY JA AVOIMUUS

33 artikla

Vastaanottaviin yksiköihin kohdennettavat seuraamukset

Jäsenvaltiot voivat säätää vastaanottaviin yksiköihin kohdennettavista seuraamuksista tai 24 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa sellaisiin työnantajiin kohdennettavista seuraamuksista, jotka eivät ole täyttäneet tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

34 artikla

Menettelylliset takeet ja avoimuus

1. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös lupaa koskevasta hakemuksesta tai sen uusimisesta ja annettava päätös kirjallisena tiedoksi hakijalle kansallisen lainsäädännön mukaisten tiedoksiantomenettelyjen mukaisesti mahdollisimman pian ja viimeistään 90 päivän kuluttua päivästä, jona täydellinen hakemus tehtiin.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jos maahanpääsymenettely liittyy 9 artiklassa ja 15 artiklassa tarkoitettuun hyväksytyyn vastaanottavaan yksikköön, päätös täydellisestä hakemuksesta on tehtävä mahdollisimman nopeasti ja viimeistään 60 päivän kuluessa.

3. Jos hakemuksen tueksi toimitetut tiedot tai asiakirjat ovat puutteelliset, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hakijalle kohtuullisen ajan kuluessa, mitä lisätietoja vaaditaan, ja asetettava niiden toimittamista varten kohtuullinen määräaika. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluminen keskeytyy, kunnes viranomaiset ovat saaneet vaaditut lisätiedot. Jos lisätietoja tai asiakirjoja ei ole toimitettu määräajassa, hakemus voidaan hylätä.

4. Hakemuksen tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä tai luvan uusimatta jättämisestä koskevan päätöksen perustelut on annettava kirjallisesti hakijalle. Luvan peruuttamista koskevan päätöksen perustelut on annettava kirjallisesti kolmannen maan kansalaiselle. Luvan peruuttamista koskevan päätöksen perustelut voidaan antaa kirjallisesti myös vastaanottavalle yksikölle.

5. Päätöksiin jättää tutkimatta tai hylätä lupaa koskeva hakemus, olla uusimatta lupaa tai peruuttaa lupa on voitava hakea muutosta oikeusteitse asianomaisessa jäsenvaltiossa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tiedoksiannon yhteydessä on ilmoitettava tuomioistuin tai hallintoviranomainen, jolta päätökseen voi hakea muutosta, ja ilmoitettava muutoksenhakua koskeva määräaika.

35 artikla

Avoimuus ja tiedonsaanti

Jäsenvaltioiden on asetettava hakijoiden helposti saataville tiedot kaikista hakemusta varten tarvittavista asiakirjateksteistä sekä maahantulon ja oleskelun edellytyksistä, mukaan lukien tiedot tämä direktiivin soveltamisalaan kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten ja tapauksen mukaan heidän perheenjäsentensä oikeuksista, velvollisuuksista ja menettelyllisistä takeista. Tähän on sisällytettävä tarpeen mukaan tiedot riittävistä kuukausittaisista varoista, mukaan lukien opiskelu- tai harjoittelukustannusten kattamiseen tarvittavat riittävät varat, sanotun kuitenkin rajoittamatta kunkin tapauksen yksilöllistä tutkimista, sekä tiedot sovellettavista maksuista.

Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on julkaistava luetteloita tämän direktiivin tarkoituksia varten hyväksytyistä vastaanottavista yksiköistä. Päivitetyt toisinnot näistä luetteloista on julkaistava mahdollisimman pian niihin tehtyjen mahdollisten muutosten jälkeen.

36 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat vaatia kolmansien maiden kansalaisia ja tapauksen mukaan myös näiden perheenjäseniä, tai vastaanottavia yksiköitä suorittamaan maksuja tämän direktiivin mukaisesti tapahtuvasta ilmoitusten ja hakemusten käsittelystä. Maksut eivät saa olla suhteettomia tai kohtuuttomia.

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

37 artikla

Yhteyspisteiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yhteyspisteitä, jotka tekevät tehokasta yhteistyötä ja vastaavat 28–32 artiklan täytäntöön panemiseksi tarvittavien tietojen vastaanottamisesta ja toimittamisesta. Jäsenvaltioiden on suosittava sähköistä tietojenvaihtoa.

2. Kunkin jäsenvaltion on käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisia yhteyspisteitä tiedottaakseen toisille jäsenvaltioille:

- a) edellä 28–31 artiklassa tarkoitetuista liikkuvuuteen sovellettavista menettelyistä;
- b) siitä, että asianomainen jäsenvaltio sallii opiskelijoiden ja tutkijoiden maahantulon ainoastaan hyväksytyjen tutkimusorganisaatioiden tai korkeakoulujen kautta;
- c) opiskelijoille ja tutkijoille suunnatuista liikkuvuustoimenpiteistä sisältävistä monenvälisistä ohjelmista ja kahden tai useamman korkeakoulun välillä tehdyistä sopimuksista.

*38 artikla***Tilastot**

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tilastotiedot tämän direktiivin tarkoituksia varten myönnettyjen lupien sekä 28 artiklan 2 kohdan tai 31 artiklan 2 kohdan nojalla saatujen ilmoitusten lukumääristä ja mahdollisuuksien mukaan tilastotiedot niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumääristä, joiden lupa on uusittu tai peruutettu. Tilastotiedot tutkijoiden perheenjäsenistä, joille on myönnetty maahanpääsy, on toimitettava samalla tavoin. Nämä tilastot jaotellaan kansalaisuuden, ja mahdollisuuksien mukaan lupien voimassaoloajan mukaan.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tilastot on laadittava yhden kalenterivuoden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä. Ensimmäinen viitevuosi on 2019.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tilastotiedot on toimitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 862/2007 ⁽¹⁾ mukaisesti.

*39 artikla***Kertomukset**

Komissio toimittaa säännöllisesti ja ensimmäisen kerran viimeistään 23 päivänä toukokuuta 2023 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamisesta.

*40 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 23 päivänä toukokuuta 2018. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*41 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan direktiivit 2004/114/EY ja 2005/71/EY 24 päivästä toukokuuta 2018, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa tämän direktiivin liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevien vastaavuustaulukoiden mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 862/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista sekä ulkomaisia työntekijöitä koskevien tilastojen laatimisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 311/76 kumoamisesta (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23).

42 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

43 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä toukokuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. A. HENNIS-PLASSCHAERT

—

LIITE I

A osa

Kumotut direktiivit

(41 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 2004/114/EY (EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12)

Neuvoston direktiivi 2005/71/EY (EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15)

B osa

Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamispäivät

(41 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräpäivä saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä	Soveltamispäivä
2004/114/EY	12.1.2007	
2005/71/EY	12.10.2007	

LIITE II

Vastaavuustaulukot

Direktiivi 2004/114/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan a alakohta	1 artiklan a kohta
1 artiklan b alakohta	—
—	1 artiklan b kohta
2 artiklan johdantokappale	3 artiklan johdantokappale
2 artiklan a alakohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan b alakohta	3 artiklan 3 kohta
2 artiklan c alakohta	3 artiklan 4 kohta
2 artiklan d alakohta	3 artiklan 5 kohta
—	3 artiklan 6 kohta
2 artiklan e alakohta	3 artiklan 11 ja 13 kohta
2 artiklan f alakohta	3 artiklan 7 kohta
2 artiklan g alakohta	3 artiklan 22 kohta
—	3 artiklan 8 kohta
—	3 artiklan 12 kohta
—	3 artiklan 14–21 kohta
—	3 artiklan 23–24 kohta
3 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohdan a–d alakohta	2 artiklan 2 kohdan a–d alakohta
3 artiklan 2 kohdan e alakohta	—
—	2 artiklan 2 kohdan e–g alakohta
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artiklan 1 kohta
—	5 artiklan 2 ja 3 kohta
—	6 artikla
6 artiklan 1 kohdan a–c ja e alakohta	7 artiklan 1 kohdan a–d kohta
6 artiklan 1 kohdan d alakohta	7 artiklan 6 kohta
6 artiklan 2 kohta	—
—	7 artiklan 2 ja 3 kohta
7 artiklan 1 kohdan johdantokappale	11 artiklan 1 kohdan johdantokappale
7 artiklan 1 kohdan a alakohta	11 artiklan 1 kohdan a alakohta
7 artiklan 1 kohdan b alakohta	7 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 11 artiklan 1 kohdan d alakohta
7 artiklan 1 kohdan c alakohta	11 artiklan 1 kohdan c alakohta
7 artiklan 1 kohdan d alakohta	11 artiklan 1 kohdan b alakohta

Direktiivi 2004/114/EY	Tämä direktiivi
7 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta
—	11 artiklan 3 kohta
8 artikla	31 artikla
9 artiklan 1 ja 2 kohta	12 artiklan 1 ja 2 kohta
10 artiklan johdantokappale	13 artiklan 1 kohdan johdantokappale
10 artiklan a kohta	13 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	13 artiklan 1 kohdan b alakohta
10 artiklan b kohta	7 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 13 artiklan 1 kohdan c alakohta
10 artiklan c alakohta	13 artiklan 1 kohdan d alakohta
—	13 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta
—	13 artiklan 2–4 kohta
11 artiklan johdantokappale	14 artiklan 1 kohdan johdantokappale
11 artiklan a alakohta	14 artiklan 2 kohta
11 artiklan b alakohta	14 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	14 artiklan 1 kohdan b alakohta
11 artiklan c alakohta	14 artiklan 1 kohdan c alakohta
11 artiklan d alakohta	14 artiklan 1 kohdan d alakohta
12 artiklan 1 kohta	18 artiklan 2 kohta
12 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohdan f alakohta
13 artikla	18 artiklan 4 kohta
14 artikla	18 artiklan 6 kohta
15 artikla	18 artiklan 7 kohta
—	18 artiklan 3, 5, 8 ja 9 kohta
—	16, 17 ja 19 artikla
16 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
—	21 artiklan 1 kohdan a ja c alakohta
16 artiklan 2 kohta	21 artiklan 4 kohta
—	21 artiklan 2 kohdan a–e alakohta
—	21 artiklan 3 kohta
—	21 artiklan 5–7 kohta
—	22 artiklan 3 ja 4 kohta
17 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	24 artiklan 1 kohta
17 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	24 artiklan 3 kohta
17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	24 artiklan 2 kohta
17 artiklan 2 kohta	24 artiklan 3 kohta
17 artiklan 3-4 kohta	—
—	24 artikla
—	27 artikla

Direktiivi 2004/114/EY	Tämä direktiivi
—	30 artikla
—	32 ja 33 artikla
18 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta
—	34 artiklan 2 kohta
18 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	34 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
19 artikla	—
—	35 artiklan ensimmäinen kohta
20 artikla	36 artikla
—	37 ja 38 artikla
21 artikla	39 artikla
22–25 artikla	—
—	40–42 artikla
26 artikla	43 artikla
—	Liitteet I ja II

Direktiivi 2005/71/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan a alakohta
2 artiklan johdantokappale	3 artiklan johdantokappale
2 artiklan a kohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan b kohta	3 artiklan 9 kohta
2 artiklan c kohta	3 artiklan 10 kohta
2 artiklan d kohta	3 artiklan 2 kohta
2 artiklan e kohta	3 artiklan 22 kohta
3 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohdan a alakohta	2 artiklan 2 kohdan a alakohta
3 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
3 artiklan 2 kohdan c alakohta	2 artiklan 2 kohdan b alakohta
3 artiklan 2 kohdan d alakohta	—
4 artikla	4 artikla
5 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	8 artiklan 2 kohta
5 artiklan 4 kohta	10 artiklan 7 kohta
5 artiklan 5 kohta	35 artiklan toinen kohta
5 artiklan 6 kohta	9 artiklan 3 kohta
5 artiklan 7 kohta	10 artiklan 8 kohta

Direktiivi 2005/71/EY	Tämä direktiivi
6 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
—	10 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohdan a alakohta	10 artiklan 4 kohta
6 artiklan 2 kohdan b alakohta	7 artiklan 1 kohdan e alakohta
6 artiklan 2 kohdan c alakohta	7 artiklan 1 kohdan c alakohta
6 artiklan 2 kohdan d alakohta	10 artiklan 3 kohta
6 artiklan 3 kohta	—
6 artiklan 4 ja 5 kohta	10 artiklan 5 ja 6 kohta
7 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohta
7 artiklan 1 kohdan b alakohta	8 artiklan 1 kohta
7 artiklan 1 kohdan c alakohta	8 artiklan 2 kohta
7 artiklan 1 kohdan d alakohta	7 artiklan 6 kohta
7 artiklan 1 kohdan viimeinen alakohta	—
7 artiklan 2 kohta	—
7 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 kohta
8 artikla	18 artiklan 1 kohta
9 artikla	26 artikla
10 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohta
10 artiklan 2 kohta	21 artiklan 4 kohta
11 artiklan 1 ja 2 kohta	23 artikla
12 artikla	22 artiklan 1 ja 2 kohta
13 artikla	28 ja 29 artikla
14 artiklan 1 kohta	7 artiklan 5 kohta
14 artiklan 2 ja 3 kohta	7 artiklan 4 kohta
14 artiklan 4 kohta	5 artiklan 3 kohta
15 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta
—	34 artiklan 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	34 artiklan 3 kohta
15 artiklan 3 kohta	34 artiklan 4 kohta
15 artiklan 4 kohta	34 artiklan 5 kohta
16 artikla	39 artikla
17–20 artikla	—
21 artikla	43 artikla